

ΕΞΕΛΙΞΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Γιάννη Δελή 20

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. Π. ΛΕΟΝΤΗΣ

Τιμή φύλλου δρχ. 2

ΜΤΥΙΑΗΝΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ
29
ΙΟΥΛΙΟΥ
1940

ΕΤΟΣ 1^{ον} ΑΡΙΘΜ. 19

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΛΕΣΒΟΥ
Εξάμηνος: Δρ. 60
Όργανισμοί έτησια: 200

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησια: Δρ. 150
Εξάμηνος: » 75

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησια: Δολλ. 6

4^η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Δέν μᾶς χωρίζουν παρὰ ἐλάχιστοι ἡμέραι ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν καὶ χαρμόσυνον ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας, ἀπὸ τὴν ἐπέτειον τῆς μεγάλης καὶ ἱερᾶς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπερήφανος ἡ Ἑλλάς ἠκτινοβόλησε τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς. Δέν μᾶς χωρίζουν παρὰ ἐλάχιστα ἡμέραι.

Τὸ λαμπροφύρον ἄρμα τοῦ ὀλοχρύσου διφρηλάτου θὰ διασχίσῃ καὶ πάλιν τὸν καταγάλανον Ἑλληνικὸν οὐρανὸν τὴν ὥραιαν αὐγὴν τῆς προσεχούσης Κυριακῆς καὶ θὰ σκορπίσῃ παντοῦ τὸ γλυκὸ φῶς τῆς καλωσύνης καὶ τῆς χαρᾶς, καταυγάζον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν ρωμαλεὴν Ἑλλάδα.

4^η Αὐγούστου! Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν λέξεων σταθῆτε ὄλοι οἱ Ἕλληνες ἐν εὐλαβείᾳ. Εἶναι αἱ λέξεις αἱ ἀρμονικαὶ πού σημαίνουν τὰ ἱερὰ ἰδανικά τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς φυλῆς. Εἶναι αἱ λέξεις πού σημαίνουν ἀναστήλωσιν, πρόδον, ἀναγέννησιν. Πού σημαίνουν δημοκρατίαν καὶ ζῶν — ὅ, τι ἀκριβῶς ὠραματίσθη καὶ ἐνοστάλησεν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ.

4^η Αὐγούστου! Οἱ πανέλληνες σκιρτοῦν σύγχορτοι ἀπὸ συγκίνησην καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι διάχυτος ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμόν. Παντοῦ εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν, εἰς κάθε πόλιν, εἰς κάθε χωρίον, εἰς κάθε γωνίαν, σημειοῦται μίαν ἔντονον προετοιμασίαν διὰ τὸν πανηγυρισμόν, μία προετοιμασία πού πηγαίνει ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ, ὅστις ἀναπνέει τὸν ἐλεύθερον ἀέρα τῆς Πατρίδος καὶ δημιουργῶν καὶ προοδεύων.

Εἶναι πλέον φανερόν. Ἡ Ἑλλάς ἔχει εὖρει τὸν δρόμον τῆς, ἔχει εὖρει τὸν ρυθμόν τῆς, ἔχει εὖρει τὸ μεγαλεῖον τῆς πού ὠνειρεύθημεν ὄλοι. Συγκρίνατε τὴν μετὰ τὴν πρὸ τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου Ἑλλάδα. Θὰ ἀντιληφθεῖτε ὅτι ἡ διαφορὰ εἶναι ἀφαντάστως μεγάλη. Εἰς τὸν ὕπνον ὅστις ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀπαριθμεῖ ἐν συνόψει τὰ τεράστια ἔργα πού συνετελέσθησαν κατὰ τὴν τετραετηρίαν τοῦ Νέου Κράτους, δὲν βλέπομεν παρὰ ἓνα ἐλάχιστον μόνον ποσοστὸν ἐξ ὧν ὁ Ἕλληνας λαὸς χειραγωγούμενος καὶ καθοδηγούμενος ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν του Κυβέρνησιν ἐπετέλεσε. Πράγματι δὲν εἶναι εὐκόλον μέσα εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ δώσῃ κανεὶς τὴν εἰκόνα μετὰ τὴν λεπτομερῆς τῆς, πού ἐμφανίζει σήμερον ἡ Ἑλλάς. Εἰς ὄλους τοὺς κλάδους καὶ εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς ἡ δράσις τῆς εἶναι καταπληκτικὴ καὶ περιλαμπρὸς. Δέν

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Τοῦ κ. Σ. ΒΕΡΒΕΝΗ

Δέν ξέρω ἀπὸ πότε καὶ γιὰ τί ὄλοι σχεδὸν οἱ Νεοέλληνες κακομεταχειρίζονται τὴν ποίησιν, γράφοντας στίχους, μὲν μᾶλλον ἀνάγνωσιν καὶ γραφῆ. Ἰσως καὶ στὴ περιπτώσει τούτῃ μᾶς πῆρε σὸ λαϊκὸν τῆς ἡσυχίας δόξα τῶν προγόνων—Ὁμήρου καὶ Σίας—ἔτσι ἀποδεικνύεται γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ ὅτι «πολλοὶ τὸν πλοῦτον (γράφει ψωμί) ἐμίσησαν τὴν δόξαν οὐδέ». Χαρακτηριστικὸ τῆς πανελληνίου αὐτῆς ματίας νὰ ρεζιλεύεται ἡ ποίησις, εἶναι ἓνα ἐπεισόδιον τῶν μαθητικῶν χρόνων τῆς γενεᾶς μᾶς.

Εἴμαστε στὴ τελευταία—τετάρτη κατὰ τὸ παλῶν σύστημα—τάξη τοῦ Γυμνασίου μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν μετὰ τὴν ἡλικίαν ἀπὸ τῆς πέντε ἕως ἑξῆς ἐτάξεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ζήτημα παρουσιάζει πάντοτε ἐνδιαφέρον καὶ δίδει μάλιστα συχνὰ ἀφορμὴν εἰς συζητήσεις ἰδίως μεταξὺ τῶν προδευτικῶν κύκλων τοῦ τόπου μᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδύνησε νὰ ἀποκτήσῃ ἀκόμη τὴν ἀπαραίτητον αἰθουσαν πού διαθέτουν ὄλοι οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ τῆς χώρας εἰς τὴν ἐποχὴν μᾶς, ἐκρίναντο σκόπιμον νὰ ἀσχοληθῶμεν σήμερον, ὅσον ἡ παρακολούθησις τῆς ὑποθέσεως μᾶς τὸ ἐπιτρέπει.

Ἡ ἰδέα τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου εἶναι παλαιά. Ὅλοι οἱ διατελέσαντες ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἔδω ἡμᾶρχοι, Πετρόπουλος, Μάνδρας, Βοσάνης, εἶχον ἐνστερνισθῆν τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ ὁ καθένας ἐπιλοδοῦσεν καὶ ἐπεδίωξε σύμφωνα μετὰ τὰς ἀπόψεις του νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ. Τὸ θεῖον ὄχι μόνον ἐλευθερία ἐκλογῆς τοῦ θέματος, ἀλλὰ καὶ εἰδους λόγου ἐπέειθε πολλοὶ μᾶς ἔγραψαν ὅτι...

Καὶ τὸ κακὸν ἔγινε. Ἀπὸ 23 πού εἴμαστε στὴ τάξη, οἱ 19 παρουσιάσθησαν τὸ Σάββατον μετὰ τὴν ἡμέραν, πού ὁ καλὸς Θεὸς ἔδωκε συγχωρήσει τοὺς αὐτοῦργους τῶν, δὲ ξέρω ἀν ἀπὸ τῶν 19 ἐκείνων, ποιεῖται ἐξήκολούθησαν καὶ ὕστερα πολλοὶ ἢ λίγοι νὰ γράψουν στίχους: μὰ πιστεύω πὺς ἐπανευρήκατε τὸ λογικὸν τῶν μολίς φύγαμε ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον, καὶ πάσαν νὰ κακομεταχειρίζονται τὴν ποίησιν. Δέν ἔχω—ἔγωγ τουλάχιστον—ἐνδείξεις ὅτι ἐσυνέχισαν τὸ κακοποιῶν ἔργον τῶν.

ὑπάρχει ὅμως κανεὶς λόγος νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἡμεῖς ὅ, τι αἰσθάνεται βαρύνοντα εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ κατανοεῖ ὀλόκληρος ὁ λαὸς καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσῃ καλλιτέρον τὰ ἀγαθὰ πού ἔχασε διὰ τὴν εὐτυχίαν του ἡ Αὐγουστιανὴ συνταβολή. Διότι εἶναι γεγονός ὅτι ὀλόκληρον τὸ πανελλήνιον ἀντιλαμβάνεται σήμερον τὴν εὐτυχίαν του.

4^η Αὐγούστου! Ἡ Ἑλλάς χαίρειται τὴν δόξαν τῆς, χαίρειται τὴν ἀκμὴν τῆς, χαίρειται τὸ μεγαλεῖον τῆς. Καὶ πανηγυρίζει ἠνωμένη ὅσον ποτὲ ἄλλοτε διὰ νὰ προσδώσῃ μετὰ τὸν πλέον μεγαλειώδη τρόπον τὴν αἰγλὴν ἐκείνην πού ἀνήκει μόνον εἰς μίαν τὸσον ἱερὰν καὶ τὸσον ὠραίαν καὶ τὸσον χαρμόσυνον ἡμέραν.

4^η Αὐγούστου! Τὸ φῶς τῆς τοῦ λαμπρὸν ἀναζωογονεῖ τὴν λατρευτὴν Ἑλλάδα μᾶς καὶ χαρίζει εἰς αὐτὴν διαρκῶς νέας δυνάμεις, νῆαν ζωὴν. Ἄς τὴν πανηγυρίσωμεν ὄλοι μετὰ τὸ αἶσθημα πού πλημμυρίζει τὴν ψυχὴν μᾶς, διὰ τὴν ὠραιότητά τῆς καὶ τὴν χάριν τῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΜΥΤΙΑΗΝΗΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ ἀνάγκη πού πρέπει νὰ θεραπευθῇ χωρὶς παρελκύνσεις καὶ νέας ἀναβολάς. — Εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται τὸ ζήτημα.

Μετὰ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ τόσον σημαντικοῦ κονδυλίου εἰς τὸν νέον προϋπολογισμόν τοῦ Δήμου Μυτιλήνης διὰ τὴν ἀνάγεισιν δημοτικοῦ θεάτρου ἐτέθη καὶ πάλιν τὸ ἐρώτημα: Ἐὰν γίνῃ ἢ δὲν θὰ γίνῃ τὸ θεῖον;

Ἐγράψθησαν καὶ ἐλέχθησαν, ὡς γνωστόν, πολλὰ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν πού ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ζωτικὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ζήτημα παρουσιάζει πάντοτε ἐνδιαφέρον καὶ δίδει μάλιστα συχνὰ ἀφορμὴν εἰς συζητήσεις ἰδίως μεταξὺ τῶν προδευτικῶν κύκλων τοῦ τόπου μᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδύνησε νὰ ἀποκτήσῃ ἀκόμη τὴν ἀπαραίτητον αἰθουσαν πού διαθέτουν ὄλοι οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ τῆς χώρας εἰς τὴν ἐποχὴν μᾶς, ἐκρίναντο σκόπιμον νὰ ἀσχοληθῶμεν σήμερον, ὅσον ἡ παρακολούθησις τῆς ὑποθέσεως μᾶς τὸ ἐπιτρέπει.

Ἡ ἰδέα τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου εἶναι παλαιά. Ὅλοι οἱ διατελέσαντες ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἔδω ἡμᾶρχοι, Πετρόπουλος, Μάνδρας, Βοσάνης, εἶχον ἐνστερνισθῆν τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ ὁ καθένας ἐπιλοδοῦσεν καὶ ἐπεδίωξε σύμφωνα μετὰ τὰς ἀπόψεις του νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ. Τὸ θεῖον ὄχι μόνον ἐλευθερία ἐκλογῆς τοῦ θέματος, ἀλλὰ καὶ εἰδους λόγου ἐπέειθε πολλοὶ μᾶς ἔγραψαν ὅτι...

Κατὰ τὴν γνώμην μᾶς ὄλοι οἱ δραματισθέντες τὸ δημοτικὸν θεῖον, ὡς τὸ ἐφαντάσθησαν ὡς ἔργον μνημειώδες. Καὶ μετὰ τὴν ἀφαιρησίν αὐτὴν ἐξεκίνησαν πρὸς κατάντησίν του.

Ἡ πρώτη σοδαρὰ προσπάθεια ἐγένετο ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Ν. Πετροπούλου, ὅποτε καὶ κατέστη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ σύνταξις τῶν σχεδίων καὶ τῆς μελέτης ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα Μανουηλίδην μετὰ προϋπολογισμόν δαπάνης ἂν δὲν ἀπατώμεθα, 10.000.000 δραχμῶν. Ἡ μελέτη ἐνεκρίθη, τὰ χρήματα ὁ μῦθος δὲν ἐξευρέθησαν καὶ ἐν τῷ μεταξύ, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου αἱ τιμαὶ τῆς μελέτης ἠδύνηθησαν κατὰ πολὺ καὶ συνεπῶς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔργου καὶ ἡ μελέτη ἐγκατελείφθη. Ζημία θετικὴ τοῦ Δήμου δραχμῶν 350.000 περίπου δι' ἀμοιβὴν τοῦ ἀρχιτέκτονος. Ἄς σημειώθῃ ὅτι δὲν ἐρχόμεθα νὰ ἐπιρρίψωμεν εὐθύναν εἰς κανένα ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς δημοτικῶν ἀρχόντων, τὴν στυγερὴν καθ' ἣν ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὄλοι δὲν ἀπέδρασαν παρὰ εἰς τὴν καλὴν καὶ θετικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ τόπου ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀνεγέρσεως ἐνὸς καλοῦ καὶ συγχρονισμένου θεάτρου.

Δευτέρα σοδαρὰ, σοδαρωτάτη μελέτις, προσπάθεια ἔγινε ἐπὶ δημαρχίας Βοσάνης, ὅταν, μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς μελέτης Μανουηλίδου ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις νέων σχεδίων καὶ μελέτης μετὰ ἀρχικὸν προϋπολογισμόν δαπάνης 7-8 ἑκατομμ. δραχμῶν. Ὁ κ. Βοσάνης εἶχεν ἀναγράψει εἰς τὸν προϋπολογισμόν διὰ δαπάνην δημοτικοῦ θεάτρου δραχμῶν 5.000.000, ποσὸν τὸ ὅποσον δὲν κατέστη δυνατόν νὰ διατεθῇ, λόγῳ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀποπερατώσεως τῆς μελέτης.

Ἡδὴ κατὰ τὴν συντάξιν τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἐλήφθη πρόνοια καὶ πάλιν διὰ τὴν ἀνεγέρσιν τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει ἀκόμη ἐὰν καὶ πότε θὰ γίνῃ τὸ θεῖον. Ἄν καὶ πολλὰ ἄλλα ζητήματα ἀμέσου ἀνάγκης καὶ κοινῆς ὠφελείας ἀναμένουν ἀπὸ μακροῦ τὴν λύσιν τῶν (συμπληρωστικῆς τῆς ὑδρεύσεως, δροσοπίνα, ὑπόνομοι κτλ.) ζητήματα τὰ ὅποια ἀνάγονται ἔλα εἰς τὴν ἄμεσον ἐξυπηρέτησιν τοῦ Μυτιληναίου Κοινοῦ καὶ διὰ τὰ ὅποια θὰ ἀπαιτηθῶν ἴσως καὶ ἄλλα δάνεια μέλλοντα νὰ ἐπιβαρύνουν τὰ τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου, ἐν τούτοις ὄλοι εὐχονται νὰ συναφθῇ τὸ προβλεπόμενον ὅπὸ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ δάνειον καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνεγέρσις τοῦ θεάτρου. Ἐὰν καταστῇ ὁ μῦθος τούτου δυνατόν: Τὸ δημοτικὸν θεῖον εἶναι ἀσφαλῶς μίαν ἀνάγκην ζωτικὴν τῆς πόλεως καὶ δὲν πρέπει νὰ σημειωθῇ πλέον παρελκύνσεις εἰς τὸ ζήτημα.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΑ ΑΝΑΓΚΗ

Τοῦ κ. ΧΡ. ΜΟΛΙΝΟΥ

Ἡ νεώτερον γενεὰ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου μᾶς, εἶναι ἀνάγκη, ἐπιτακτικὴ μάλιστα, νὰ συσσωματωθῇ σὲ σύλλογον, σὲ σωματεῖον, σὲ κάποιον, τέλος, ὄργανισμὸν, ἱκανὸν νὰ πικνωσῇ σὲ συστηματικὴ καὶ προγραμματικὴ δράσιν τὴν σκόρπιαν καὶ τὴν χαμένην, ὡς τώρα, ἀτομικῆς τῶν ὁμῶν καὶ δυναμικότητος.

Στὴν πνευματικὴ νεολαία τοῦ τόπου μᾶς δὲν ἀνήκουν, βέβαια, καὶ οὐτε πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀνήκουν μόνον οἱ λογοτεχνοῦντες. Γνωρίζω ἀκριτοὺς νέους, σημαντικὰ πνευματικούς ἀνθρώπους, μετὰ σκέψιν καὶ ἐγρηγόρησιν, μετὰ ζωντανὰ αἰσθήματα, μετὰ ἱκανὴν ὁμῆν γιὰ θετικὴν δράσιν, οἱ ὅποιοι, χωρὶς νὰ φιλολογοῦν, θὰ μπορούσαν νὰ ἐπιδείξουν σπουδαία ὀμαδικὴν δράσιν συνεργαζόμενοι μετὰ τοὺς λογοτεχνοῦντας νέους, κάποτε δὲ καὶ νὰ τοὺς χειραγωγῶν τοὺς τηλεφώνους, τοὺς μὴ προικισμένους, ὡς γνωστόν, ἀπὸ ἀρκετὸν πρακτικὸν πνεῦμα.

Ἐμεῖς οἱ «παλαιότεροί τους», ἔχουμε σὸ ἐνεργητικὸν μᾶς κάποια ὀμαδικὴν δράσιν, σὲ διάφορας περιστάσεις καὶ ἐποχάς. Σήμερον, δὲν εἶναι πιά τῆς ἡλικίας μᾶς νὰ ἀναλάβωμεν παρόμοιαν πρωτοβουλίαν. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς τραβιέει, πιά, τὸ δρόμον του καὶ δὲν ἔχουμε, ἴσως τὴν ἀπαιτούμενην φλόγα γιὰ ὀμαδικὴν δουλίαν.

Οἱ νεώτεροί μᾶς ὅμως ἔχουν χροῖς—καὶ συμφέρον—νὰ δράσιν ὀμαδικά. Ἐὰν τοὺς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξωμεν καλλιτέραν τὴν προσωπικότητά τους καὶ, τὸ κυριώτερον, νὰ ἀποκτήσιν κάποιο κύρος ἀπέναντι τῆς κοινῆς καὶ ἀπέναντι τῶν Ἀρχῶν. Ὅταν φανερωθῶν ὡς Σωματεῖον, καὶ ὅ ἀκούεται ἡ γνώμη τους καὶ, σὲ ὠριμῆς περιστάσεις, θὰ τὴν ζητοῦν τὴν γνώμη τους.

Θὰ ἐπεμβαίνομεν ἀφτόματα, σὲ κάθε πνευματικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἐκδήλωσιν καὶ, μετὰ τὴν νεανικὴν τῶν ὁμῶν, θὰ δίνωμεν καινούργιον τόνο καὶ δροσερὸν χροῖμα στὶς ὀμαδικὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ τόπου μᾶς.

Καί, τέλος, θὰ μπορούσα, ἴσως, νὰ τοὺς βεβαιώσω ὅτι θὰ βροῦν τὴν πιὸ θερμὴν, τὴν πιὸ στοργικὴν ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸν σημεῖον μᾶς ἐκπρόσωπον τοῦ Κράτους, τὸν ἀξ. Νομάρχη.

ΟΙ 'ΚΥΨΕΛΙΔΑΙ, ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ

Ὁ λόγιος κ. Γ. Βαλέτας εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς παραχωρήσῃ γιὰ δημοσίευσιν τὴν παρακάτω ἐντυπὴ ἀγγελίαν τῆς τραγωδίας οἱ 'Κυψελίδαί τοῦ ἀσημνοῦτοῦ σοφοῦ Δημητρίου Βερναρδάκη. Ὁ κ. Βαλέτας μᾶς παρεκάλεσε νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς ἀγγελίας ὀφείλεται στὸν εὐγενικὸν συμπολιτὴ κ. Νάσο Χ' Δῆμον.

Τὴν προτροπὴν τῶν ὀλίγων φίλων τῆς Μούσης μου μέλλω νὰ ἐκδώσω διὰ τοῦ τύπου τὴν τραγωδίαν μου «Οἱ Κυψελίδαί», ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν φιλομουσῶν ὁμογενῶν Ἑλλήνων. Θέμα τῆς τραγωδίας ταύτης εἶναι τὸ οἰκιακὸν δυστύχημα τοῦ Περιάνδρου, τυράννου τῆς Κορίνθου κατὰ τὴν ἔκτην πρὸ Χριστοῦ ἑκατονηταετηρίδα, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βιβλίων, εἶναι εὐτελεστάτη. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ μᾶς ἐλλείπει τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν τύπωσιν ἔσοδα, ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ παραβαρύνω τοὺς φιλομουσῶν ὁμογενεῖς, ὅσοι θὰ μετῆσσαν μετὰ τὴν συνδρομὴν τῶν παρακαλῶν αὐτοῦς νὰ προσληθῶσιν τὸ τίμημα εἰς ὅσον θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ τοὺς παραποιήσωσιν τὴν παροῦσαν ἀγγελίαν διὰ νὰ μοι σταλῇ ἐγκαρδίως πρὸς εὐχολίαν μου. Ἐν Βερολίῳ τῆς 1^{ης} Ἰουνίου 1860. Δημήτριος Βερναρδάκης

ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΑ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Τοῦ κ. Π. ΨΑΛΤΗ

Ἀπομεσημέριον. Ὁ ἥλιος ἔξω ψήνει τὴ γῆν. Ὁ κόσμος ξαπλωμένος ραχάλλει. Φύλα δὲν κουνιέται. Καμμιὰ πνοή. Τὰ πούλακια ταπειλογουνοῦνται κάτω ἀπ' τὴν ἰσκιερὰν φυλλωσίδαν τῶν δέντρων.

Ἡ δεκοχτοῦρα κλαίει καὶ θρηγεῖ ἀδιάκοπα τὰ νεῖατα τῶν δεκοχτῶ χρόνων τῆς, καὶ ὁ τζιτζιρας, ξεπετώντας σύγκορμος, σαμπουναῖ μόνοντα καὶ ρυθμικά τὸ στριγγὸν τραγοῦδι του.

Κάποτε, κάποτε, θάρρεις ἀπὸ συμφώνου, σταματᾷ ἀπότομα ἡ θυσιὰ τοῦ τζιτζιρας καὶ τῆς δεκοχτοῦρας. Εἶναι τὸ πέρασμα κάποιου βεθίλου διαβάτου πού διακόπτει τὴν μεσημερικτικὴν συλλογὰ τῶν φτερωτῶν, πού δὲν θέλουν νὰ ἐμπιστευθῶν τὸν ἀδιάκριτον διαβάτην τοῦς ὕμνους τῶν πρὸς τὸ θεὸν καὶ τὴ φύσιν. Ξαπλωμένος, μούρχειται στὴ μνήμη ἓνα μικρὸν τραγουδάκι «στὸν Τζιτζιρα» τοῦ συμπαθητικοῦ Λεοβίου ποιητῆ Ἀσημάκη Βεῖνῆγλου:

Ἡ τζιτζικα σάν τί νὰ λές μ' αὐτὸ σου τὸ τραγοῦδι τ' ὀλότελα μόνοντα μ' ἄπλο καὶ ρυθμικὸ: Νὰ λές αὐτὰ πού λέγω ἐγὼ ἀσώπαστο λαλοῦδι: Ὡ, χαῖρε ἐπληρική ἐλπί μὲς τὸ λαμπρὸ γλαυκὸ.

Μὰ ὅλος αὐτὸς τὴς λαμπρῆς σκέψης, τὰ δνεῖρα καὶ τὸ μεσημερικτικὸν ταπεινοῦ τῶν φτερωτῶν τραγουδιστῶν, ἤρτε νὰ τὰ ράξῃ τὸ κάρρο τῶν σκουπιδιῶν μετὰ τὴν καμπαρνάτη φωνὴ τοῦ σκουπιδιάρη: «Τὰ σκουπίδια α α α!».

Στὸ πέρασμα τοῦ, τὸ τζιτζικι σταμάτησε τὸ μόνοντα τζιτζιρασίμῳ του, τὰ πούλαξ ἐξαγιασμένα ξετίναξαν μετὰ τὰ κλαριά τὰ φτερά τους ἔτοιμα νὰ πετάξωσιν ὅλλα δέντρα, καὶ ἡ δεκοχτοῦρα διέκοψε ἀπότομα τὸ θρηνητικὸν τραγοῦδι τῆς: «δέκαοχτῶ-δέκαοχτῶ...». Πετάχτηκα σὲ παράθυρο γιὰ νὰ μαλώσω τὸν ἀστόγαστο αὐτὸν σκουπιδιάρη, πού δὲ σεβάστηκε τὸ ραχάτι μᾶς καὶ μᾶς ἔκανε νὰ παρατήσωμεν στὴ μέση τοὺς στίχους τοῦ τζιτζικιού.

Μὰ στὴν πρώτη μου παρατήρησιν, ἡ μορφή ἐνὸς γέροντος σκουπιδιάρη, πού ἀκούουθεσε τὸ κάρρο σάν βουβὸν, μ' ἔκανε νὰ σταθῶ ἀποσοβλωμένος.

Σκυμένος ὁ γέρονς σὲ χῶμα κρατοῦσε μετὰ τρεμάμενα χερία τὴν σκούπα καὶ τὸ φτερίρι, προσπαθῶντας νὰ περιμαζέψῃ τὴς κοπριὰς τοῦ δρόμου. Σήκωσε σιγά-σιγά τὸ κουρασμένον κορμὶ του. Στὸ πρόσωπό του ζωγραφιζότανε ὁ πόνος καὶ ἡ κούρασις. Τὰ μεγάλα καὶ πικνὰ τὸ φρούδι κατέβαιναν καὶ σκοτεινίζαν τὴν ματιὰ του. Ὁ ἰδρωτὰς κυλοῦσε ἀπὸ τὰ μάγουλά του κ' ἔσταζε στὴ γῆν.

Ἀνασῆκωσε τὸ πρόσωπό του ψηλά καὶ μετὰ μᾶτις πού ἔδειχναν ὄλο καλωσύνη καὶ μέγα χαμόγελο πού φώτιζε ἔτσι χαρούμενα τὸ πρόσωπό του, ἀπάντησε στὴν παρατήρησή μου: «Δὲν πειράζει παιδί μου... Καὶ μετὰ στὰ νεῖατα μᾶς τὴν ἰδίαν ζωὴν κάναμε... Ἐ, τώρα, τί νὰ κάνωμε;... Σκουπίζουμε λιγάκι, γιὰ νὰ ξεβρωμίσωμεν οἱ ὄρροι...»

Ὁ Ποιητὴς! Χωρὶς νὰ ξαναβάλω μιλά, τραβήχτηκα στὴν κάμαρά μου. Θέλησα νὰ ξαναφέρω στὴ μνήμη μου τοὺς στίχους του... «Νὰ λές αὐτὰ πού λέγω γὰ ἀσώπαστο λαλοῦδι:» Δέν τὸ κατάρθωνα. Μὲ εἶχε τὰράξῃ τὸ θέαμα καὶ μούχε θολώσῃ τὴ σκέψιν.

“ΕΞΕΛΙΞΙΣ”
 ΠΡΩΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΑΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΔΗΜ. Π. ΛΕΟΝΤΗΣ
 Γιάννη Δελή 20

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
 Φώτης Λιάτσουλος
 *Αγ. *Αποστόλων

Διὰ τὰς δημοσιεύσεις σας
 ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν Διεύθυνσιν

Οὐδεμία ἀπόδειξις πληρω-
 μῆς εἶνε ἔγκυρος, ἐὰν δὲν φέ-
 ρει τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερί-
 δος καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ
 Διευθυντοῦ.

Ο ΑΝΤΙΛΛΟΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐξετέλεσε διάφορα τεμάχια ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν τοῦ Μιλάνου ὁ Λέβιος Βαθφόρος κ. Τότης Στεφανίδης.

— Μετέβη προχθὲς εἰς Μανδαμάδον πρὸς συλλογὴν λαογραφικοῦ ὕλικου ὁ ἐξ Ἀμβούργου φιλόλογος κ. Ρούντολφ Χέλμ.

— Ἦρξαντο πρὸς πενήντη αἱ ἐργασίαι ἐπικαλύψεως τῶν δύο χειμάρων Ἀγιάσου καὶ αἱ ἐργασίαι διευθετήσεως τῆς πλατείας τῆς αὐτῆς κομποπόλεως.

— Συμπληρώσας ὑπερτιμονο-
 ταπεναετή ὑπηρεσίαν ὁ καθηγη-
 τὴς τῶν γαλλικῶν τοῦ Γυμνασίου
 Μυτιλήνης κ. Δ. Βογιαζιάνος ὑπέ-
 βαλε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην
 τηλεγραφικῶς τὴν παραίτησίν του
 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑ-
 πουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὠρίσθη
 πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβου-
 λίου Λαριῶνος εἰς ἀντικατάστασιν
 τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦτου ὁ κοι-
 νοτικὸς σύμβουλος κ. Χρήστος
 Ράλλης.

— Δι' ἐτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ.
 Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὠρί-
 σθη πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβου-
 λίου Τριγώνος εἰς ἀντικατά-
 στασιν τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦ-
 του ὁ κοινοτικὸς σύμβουλος κ.
 Παναγ. Σπύλιος.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα
 διεξήχθη ἐν τῷ Νομαρχιακῷ κατα-
 στήματι ἡ δημοκρασία συνηρσιμ-
 οῦ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Σκαμ-
 αῖ—Ἀργένου—Χάλικος, ἀναδει-
 χθέντος τελευταῖον μειοδότη τοῦ
 ἐργολάβου κ. Ἰωάννου Βέκιου.

— Ἐγκριθέντων ὄλων ἀνεξαι-
 ρέτως τῶν κοινοτικῶν προϋπολο-
 γισμῶν Λέσβου, ἤρχισεν ἀπὸ τῆς
 παρελθούσης ἑβδομάδος ἡ ἐκτέλε-
 σὶς τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν
 θερινὴν περίοδον ἔργων.

— Παρὰ τὸν κοινοτικὸν συμβου-
 λίου Ἄγρας ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ.
 Νομάρχην τηλεγράφημα, διὰ τοῦ
 ὁποῦ ἐκφράζονται αἱ εὐχαριστίαι
 καὶ ἡ ἐγνώμοσύνη τῶν κατοίκων,
 τόσον πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρ-
 νησιν ὅσον καὶ πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν
 χορηγίαν τοῦ ποσῶ τῶν 600.000
 δραμῶν πρὸς κατασκευὴν τῶν
 τεχνικῶν ἔργων τῆς ὁδοῦ Ἄγρας—
 Παρακολίων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουρ-
 γοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὠρίσθη ἀν-
 τιπρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβου-
 λίου Ἀγίας Μαρίνης ὁ κοινοτικὸς
 σύμβουλος κ. Κωνστ. Βαϊτσης.

— Συνέρχεται κατ' αὐτὰς ἡ ἀρ-
 μοδία κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆ πρὸς
 διακομὴν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς
 κοινότητας Λέσβου τῆς ἐκ δραμῶν
 2.811.325 ἐπιχορηγήσεως τοῦ Δη-
 μοσίου, τῆς διατεθείσης δυνάμει
 τοῦ Α. Ν. 1462/38 τοῦ σχετικοῦ με-
 τὰ τὴν κατάρτησιν τοῦ κοινοτικοῦ
 φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου.

‘ΣΠΟΡΤΣΜΑΝ,
 Νέα Γερμανικά ξυ-
 ραφάκια
 ΑΡΙΣΤΗΣ
 ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
 ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
 Ζητήσατε παντοῦ τὰ
 ξυραφάκια
“ΣΠΟΡΤΣΜΑΝ”

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ
Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ ΚΑΙ Γ. ΦΟΥΣΑΡΑ

Ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴ «Πρωτὰ» ἀναδημοσιεύουμε τὸ παρακάτω σημεῖωμα τοῦ γνωστοῦ λογιῶν κ. Ι. Μ. Παναγιωτοπούλου γιὰ τὴ «Συμβολὴ εἰς τὴν Αἰολικὴν βιβλιογραφίαν» τοῦ κ. Κ. Μ. Μιχαηλίδη καὶ τὰ «Βιβλιογραφικά στὸν Παπαδιαμάντη» τοῦ κ. Γ. Γ. Φου-
 σάρα:

Εἶνε πραγματικὰ εὐχάριστη ἡ κίνησις ποὺ παρατηρεῖται τὰ τελευταῖα τούτα χρόνια γύρω στὴ νεοελληνικὴ βιβλιογραφία, στὴ διάσωση δηλαδὴ σὲ προσεχτικὰ ἐξακριβωμένους καὶ ταξινομημένους καταλόγους τῆς πνευματικῆς μας παρακαταθήκης. Ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Ἀνδρέα Βροετοῦ Παπαδιοπούλου καὶ τοῦ Νικολάου Πολίτη πολλές βιβλιογραφικὲς ἀπόπειρες ἔγιναν μὰ ὁ ζήλος ποὺ ἐκδηλώνουν ἡδὴ βιβλιογράφοι σὰν τὸν Κασιμπάλη, τὸν Καλογερόπουλο, τὸ Γκίννη, τὸ μακαρίτη τὸ Μέξια, τὸν ἀκαταπόνητο Μιχαλιόπουλο, τὸ Μιχαηλίδη, τὸ Φουσάρα καὶ κάμποσους ἄλλους, ποὺ μὴ διαφεύγουν τῶρα δά, εἶνε ἕνα φαινόμενον ἔξοις πολλῆς προσο-
 χῆς κ' ἐξαιρετικὰ παρήγορο, γιὰ μᾶς προσφέρει τὴ βεβαιότη-
 τα, πὼς ὁ γραπτὸς νεοελλη-
 νικὸς λόγος δὲ θὰ μείνῃ ὀλίγε-
 λα λησμονημένος στ' ἀνήλιαγα
 ράφια τῶν βιβλιοθηκῶν κ' ὁ μελετητὴς τῶν πνευματικῶν μας
 ἐκδηλώσεων θὰ ἔχη στὴ διάθε-
 σίν του, ἐπὶ τέλος, τὰ βοηθημα-
 τὰ ἐκεῖνα ποὺ τοῦ εἶνε ἀπαραί-
 τητα, γιὰ νὰ προχωρήσῃ γόνι-
 μα στὴν ἐρευνά του. Παρακο-
 λουθῶ χρόνια τώρα τὴν διάσπαρ-
 τες ἐκδηλώσεις τοῦ κ. Κ. Μ.
 Μιχαηλίδη, σὲ βιβλία καὶ περιο-
 δικὰ, καὶ δὲ διατάζω νὰ ὁμολο-
 γήσω, πὼς μὴ ἔκαμε πάντοτε
 ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν καὶ τοῦ
 ἤθους του τοῦ φιλολογικοῦ ἡ
 σεμνότητος καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν
 ἡ σοβαρότης.

Ἀκούραστος στὴν ἀναζήτησιν καὶ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ προικι-
 σμένους ὅσον ἐλάχιστοι πνευμα-
 τικοὶ μας ἄνθρωποι μὲ τὴν ἀ-
 κέραιη συνείδησιν τῆς ἐπιστημο-
 νικῆς εὐθύνης—τὴ συνείδησιν
 ποὺ δικαιολογεῖ πληρέστατα καὶ τ'
 ἄρα καὶ τὸ παρουσιάζματα—
 δημιουργεῖ μὲρα τὴ μὲρα ἕνα
 ἔργο, ποὺ θὰ εἶνε μεθ' ἑαυτοῦ
 ἕνας μεγάλος τίτλος τιμῆς γιὰ τὴν
 πολυμάθεια, τὴ δραστηριότητα
 καὶ τὴν ἐντιμότητα του. Ἡ
 «Συμβολὴ τοῦ στὴν αἰολικὴ βι-
 βλιογραφία» διορθῶνται καὶ συμ-
 πληρῶνται τὴν «Αἰολικὴ βιβλια-
 γραφία» τοῦ κ. Γ. Βαλέτα κ' εἶνε
 πολὺτιμη προσφορά, ποὺ
 κανεῖς, ὑποθέτω, δὲ θ' ἀρνηθῆ
 τὴν ἀξία τῆς.—Τοῦ κ. Γ. Βαλέ-
 τα διορθωτῆς παρουσιάζεται καὶ ὁ
 κ. Γ. Φουσάρας, ὁμητικῶς
 μετὰ τὸν τοῦτο στὴν ἐπίκρισιν,
 μετὰ τὴ «Βιβλιογραφικά τοῦ στὸν
 Παπαδιαμάντη». Θεωρῶ, ὅστερ'
 ἀπὸ τὸ πρόχειρο ἐξέτασμα ποὺ
 ἔκαμα, εὐστοχῆς τὴς παρατηρή-
 σεῖς σου καὶ τοῦ προσθέτω πὼς
 τ' ἄρθρα τοῦ ὑποφαινόμενου
 ποὺ δὲν εἶνε πενήντα πάνω-κάτω,
 μὰ ἑβδομήντα πέντε—τριάντα
 γιὰ τὴ βορεινὴ Ἑλλάδα, σαράντα
 γιὰ τὸ Μοριά καὶ πέντε γιὰ
 τὴν Ἐδρανίδα καὶ τὴν Αἰτωλία.
 Στὸ βιβλίον παρουσιάζονται λι-
 γώτερα, γιὰτὶ ἔγινε τὸ ἀναγκαῖο
 ἑκατάδραμα καὶ συμπάξεμα—
 εἶσι ποὺ συχνὰ νὰ βρισκόμεθα
 διὰ ἄρθρα κάτω ἀπ' τὸν ἴδιον
 τίτλο, στὸ ἴδιο κεφάλαιο, σὲ
 συνεχῆ ἐνότητι.

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Καλλιτεχνικὰ κομώσεις
ΠΟΛΥΖΩΝΗ-ΚΑΖΑΚΟΥ
 Περμανάντ, Βαφαί κλπ.
 *Ὁδὸς Σαπφῶος *Ἀριθμὸς 30

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ
ΑΙΟΛΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

50ν
 69) **Συλλογὴ** μαθημάτων Ἑλληνικῶν, ἐκ διαφόρων συγγραφέων συλλεχθεῖσα, καὶ τυπωθεῖσα ἀπαρτῆ τῶν τυπογράφων χάριν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολογίας. Ἐκδοσις τρίτη. Ἐν Ναυπλίῳ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Τόμπρα Κυδωνιῶος καὶ Κ. Ἰωαννίδου Σμυρναίου. 1837.

80 μ. Σελ. (4)+319+(2). Πρβλ. Γκίννη—Μέξια Ἑλλ. Βιβλ. Α' 421, ἀρ. 2889. Ἡ δεύτερη ἐκδοσις τοῦ ἔργου ἔγινε στὰ 1832 καὶ ἀναγράφεται στὴν ἴδια βιβλιογραφία μετὰ ἀρ. 3249. Ἡ πρώτη μετὰ ἄλλο τίτλο στὰ 1829. Πρβλ. στὸ παρὸν Συμπλήρωμα ἀρ. 74 καὶ 60, συνέχ. Δ'.

70) **Πίναξ γεωγραφικῶς** τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐνὸς, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν τοῦ Λεσαγίου περιεχομένων γεωγραφικῶν ὀνομάτων, προσετέθησαν καὶ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα πόλεων, κώλων, θαλασσῶν καὶ ἀκρωτηρίων, προσετέθη καὶ ἡ κατά χώρας ὑποδιαιρέσεις τῆς Πελοποννήσου, τῆς κυρίως Ἑλλάδος καὶ τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας. 1837.

(—) Χάρτης 44x54. Συγγραφεὺς ὁ Ἰωσήφ Μαύρος. Πρβλ. Γκίννη—Μέξια, δ. π. 419, ἀρ. 2873.

71) **Κατάλογος** βιβλίων πωλουμένων εἰς τὴν Ἐν Ναυπλίῳ τυπογραφίαν ὁ Κάδμος τῶν Κωνσταντίνων Τόμπρα καὶ Ἰωαννίδου.

(—) Μονόφ. 29x40, τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1835. Ἐν Ναυπλίῳ. Πρβλ. Γκίννη—Μέξια δ. π. σελ. 368, ἀρ. 2507.

72) **Στοιχεῖα** τῆς Γερμανικῆς Γλώσσας ἢτοι Γραμματικὴ συντομοσύνη, ὀνομαστικῶν τῶν ἀναγκασιτέρων καὶ συνηθετέρων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων, καὶ διάλογοι διάφοροι. Συνερανυσθέντα χάριν τῶν ὁμογενῶν καὶ φιλομαθῶν Ἑλλήνων. Ἐν Ναυπλίῳ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Τόμπρα Κυδωνιῶος, Κ. Ἰωαννίδου Σμυρναίου καὶ Γ. Α. Μελισταγοῦ Μακεδόνος. 1833.

80—Σελ. 112+(4). Πρβλ. Γκίννη—Μέξια, δ. π. σελ. 342, ἀρ. 2317.

73) **Ὁ κατὰ Κτησιφώντος Δόγος** τοῦ Αἰσίου καὶ ὁ περὶ Στεφανοῦ τοῦ Δημοσθένους. Ἐκδοθέντες χάριν τῆς φιλομουσίου Νεολογίας τῶν Ἑλλήνων, παρὰ **Κωνσταντίνου Τόμπρα** Κυδωνιῶος. Ἐν Ναυπλίῳ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας τῶν Κωνσταντίνων Τόμπρα καὶ Ἰωαννίδου Σμυρναίου. 1833.

80 μ.—Σελ. 7+8—186. Πρβλ. Γκίννη—Μέξια δ. π. σελ. 339, ἀρ. 2296.

Στὸ πέρασμα
τοῦ Χρόνου

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Ἀνῆξερη, ἀγνή καὶ ἀβγαλτὴ πεταλούδιτσα, φτεροποτοῦσε κάθε βράδυ γεμάτη ζωῆ. Ἀκόμα δὲν ἦταν παρὰ μόλις δέκα-πέντε χρόνων. Ἐβαζε τὴ μεταξωτὴ τῆς ρομπίτσα, φορμάριζε τὰ βρεγμένα μαλλιά τῆς καὶ κατέβαινε στολισμένη στὴν προκυμῖα, τὴν ὥρα ποὺ στολιζότανε καὶ ἡ θάλασσα γιὰ νὰρχισοὶ τὸ κόρτε τῆς μετὰ τὸν ροβαλὸ ἤλιο, ποὺ τὴν ἀντίκρουε καὶ τῆς ἔστελνε ἀπὸ μακρὰ τὰ φίλια του, θριαμβετικῆς περήφανος γιὰ τὴν κατάκτησίν του. Οἱ πρώτες σκιῆς τῆς νύχτας εἶχαν ἀρχίσει νὰ πέφτουν παντοῦ ὅταν ἄφησε τὴν παρέα τῆς καὶ γύριζε στὸ σπίτι. Προχωροῦσε μονάχη στὸ σκοτεινὸ δρόμο τῆς γειτονίας τῆς, προχωροῦσε καὶ σκεπτότανε τίς ἐκφραστικὰ καὶ γοητευτικὰ ματιῆς ποὺ τῆς ἔρχι-
 χνε κάθε τόσο ὁ ἀγνωστός τῆς φίλος μέσα στὰ φῶτα.

Σὲ μιὰ στιγμὴ κατὰ σάν ἀέρας εἰ-
 ωθεθὲ νὰ περᾶ διπλα τῆς κ' ἕνα
 ψιθύρισμα γλυκὸ τῆ συντάραξε
 ἔξαφνικὰ ὀλοκλήρη.

— Ἀῤῥιο βράδυ στὸ Μακρὸ
 Γιαλὸ. Ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ
 ρθῆτε...
 Ἦταν αὐτὸς!
 Χαριτωμένους πάντα, μετὰ τὸ
 μπάφρον ποικαμισάκι καὶ μετὰ
 τὰ κομψὰ σπορτ ροῦχα, τῆς χαμογε-
 λούσε γλυκὰ μετὰ τὸ ροβαλὸ του
 πρόσωπο, μετὰ τὰ ὠραία του μά-
 τια. Προσπέρασε κ' ἔφυγε, χάθη-
 κε στὴν καμπὴ τοῦ δρόμου, ἀφή-
 νοντάς τὴν στὸ δίλημμα:

Νὰ πάει ἢ νὰ μὴν πάει;
 Ἦταν ἡ πρώτη φορά. Τὸ φλέρτ
 τῆς προκυμῖας τῆς ἔφερε τὸν ἔρ-
 ωτα τόσο ἀπροσδόκητα καὶ τόσο
 ἀπότομα ὡς τὴ γειτονία τῆς. Τὸν
 εἶδε νὰ τὴν πλησιάζει, νὰ περᾶ
 διπλα τῆς, νὰ τῆς μιλά, νὰ τῆς
 χαμογελά καὶ νὰ φεύγει. Ὁ γλυκὸς
 ἤχος ἀκούσθηκε ἀκόμα στ'
 αὐτὰ τῆς, μιὰ πνοὴ λαχταριστῆ
 ἔκανε τὴν καρδίαν τῆς νὰ σκιρτά,
 ἕνας πόθος κυριαρχοῦσε στὴ ψυχὴ
 τῆς καὶ τὰ πόδια τῆς ἔτρεμαν,
 ἔτρεμαν...

Πόσο γλυκὰ τῆς τὸ ψιθύρισμα!
 — Ἀῤῥιο βράδυ, ὀπωσδήποτε
 πρέπει νὰρθῆτε,...

Οἱ πρώτες σκιῆς τῆς νύχτας ἔ-
 πεφταν πάλι παντοῦ. Στὰ κατά-
 φωτα καφενεῖα τοῦ Μακροῦ Για-
 λοῦ ὁ κόσμος ἔβλεπε αὐστηρά,
 μετὰ κάποιο φθῶνο, μετὰ κάποια
 κακία.
 Ἀνῆξερη, ἀβγαλτὴ ἀκόμα, προ-
 χωροῦσε στὸ δρόμο μονάχη. Ἡ
 καρδίαν τῆς χτυποῦσε δυνατὰ, μιὰ
 κούρασις τῆς ἔκοβε τὰ γόνατα,
 κατὰ τῆς εἶνε δύναμη καὶ κατὰ
 σάν τρόμος τῆς ἔσκιζε τὰ στήθη.
 Ἐκανε νὰ γυρίσῃ πίσω, μὰ συνέ-
 χισε πάλι μετὰ κάποιο δισταγμὸ καὶ
 μετὰ κάποιο θάρρος τὸ δρόμο τῆς.
 Τὸ εἶχε ἀκούσει τόσο καλά, τόσο
 γλυκὰ, τόσο τρυφερά.

— Ὁπωσδήποτε πρέπει ν' ἀρ-
 θῆτε...
 Προχώρησε λίγο ἀκόμα ὡσπου
 τὸν συνάντησε στὴ μέση τοῦ δρό-
 μου. Τὰ ηλεκτρικὰ φῶτα ἀναψαν
 μονομιᾶς—ἦταν ἡ συνηθισμέ-
 νη τους ὥρα—καὶ σκόρπισαν τὴς
 δέσμες τους πλοῦσια καὶ τὰ φῶ-
 τισαν ὅλα. Κι' ὁ ἔρωτας ἀστρα-
 ποβολοῦσε γεμάτος δόξα μέσα
 στὴ φωτοχυσία καὶ τὸ χτυποκάρδι
 τοῦδινε δύναμη, τοῦδινε ζωῆ, τοῦ-
 δινε χάρη...

Ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ καφενεῖα ἔ-
 βλεπε τώρα πὶδ αὐστηρά, πὶδ
 φθονερά, πὶδ εἰρωνικά...

ΠΕΝΘΗ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΛΕΟΝΤΗΣ
(ΔΗΜΟΣ ΛΟΝΤΟΣ)

Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ με-
 λίχσιος ποιητῆς, ὁ ἄνθρωπος μετὰ
 τὸ μεδίαμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ
 τὴν ἄδολη καὶ ἀθάλα ψυχὴ, ὁ
 λίτσης τῶν ὠραίων καὶ πολὺ-
 χρωμων λουλουδιῶν, ὁ ἀλησμό-
 νητος Δῆμος Λόντος, ἔσβυσε
 τὴν περασμένη ἑβδομάδα γιὰ
 πάντα, ὅστερα ἀπὸ ὀλιγοήμερη
 ἀρρώστια.

Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ
 Δῆμου Λόντου ἐπρόξενεσε βα-
 θεῖα θλίψη εἰς ὀλόκληρη τὴν
 Μυτιληναϊκὴν κοινωνία ποὺ τὸν
 περιέβαλε μετὰ τὴν ἀγάπην τῆς
 καὶ τὴν συμπάθειά τῆς.
 Ἡ «Ἐξελίξις» συλλυπεῖται

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.
ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐντόνος καὶ μετὰ ἐνθουσια-
 σμὸν κυριολεκτικῶς φλογώ-
 δη συνεχίζεται εἰς τὰς Περι-
 φερειακὰς Διοικήσεις ἀρρέ-
 νων καὶ θηλέων ἡ προετοιμα-
 σία διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν
 φαλαγγιστῶν, σκαπανέων, φα-
 λαγγισιστῶν καὶ σκαπανισ-
 τῶν Λέσβου εἰς τὸν πανηγυ-
 ρικὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετειοῦ
 τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Τὴν παρελθούσαν Τε-
 τάρτην ἔλαβε χώραν μεγάλη
 συγκέντρωσις τῶν βαθμοφό-
 ρων τῆς 186ης φάλαγγος
 πρὸς τοὺς ὁποίους ὠμίλησε
 ὁ κ. Περιφερειακὸς Διοικη-
 τῆς. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἔλαβε
 χώραν καὶ συγκέντρωσις τῶν
 ὁμαδάρχων καὶ ἐνωμοταρχῶν
 τῆς φάλαγγος καθ' ἣν ὠμίλη-
 σεν ὁ πρῶτος ἐπιτελὴς τῆς
 Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

— Ἡ Περιφερειακὴ Διοί-
 κησις ἀρρένων κατόπιν δια-
 ταγῆς τοῦ κ. Νομάρχου Λε-
 σβου ὡς Γενικοῦ Ἐπόπτου
 κατήργησε τὰς μέχρι τοῦδε
 ὑφισταμένας ὑποδιοικήσεις
 τῆς Ε.Ο.Ν. ἀρρένων ἐν τῇ νή-
 σω Λέσβῳ. Ἄντ' αὐτῶν συμ-
 φώνως τῇ σχετικῇ διαταγῇ
 τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπόπτου ὠρ-
 γανώθησαν τμημάτα τῆς
 Ε.Ο.Ν. κατὰ κοινότητα, ἅτινα
 ἀποτελοῦμενα ἀπὸ τοὺς σκα-
 πανεῖς καὶ τοὺς φαλαγγιστὰς
 ἐκάστης κοινότητος, θὰ ὑπά-
 γωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν
 Περιφερειακὴν Διοίκησιν. Διὰ
 τοῦ τρόπου τούτου τὰ τμη-
 ματα τῆς ὑπαίθρου ἐργαζό-
 μενα ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθο-
 δῆγησιν καὶ παρακολούθησιν
 τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς θὰ
 ἐκπληρῶνουν καλλίτερον τὸν
 προορισμὸν των.

— Ἀῤῥιον Τρίτην καὶ ὥραν
 7.30 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ
 «Πάνθεον» ἡ διοργανωθεῖσα
 ὑπὸ τῆς βαθμοφόρου δ)δος
 Πόπης Τουλιάτου ἐορτῆ, τὸ
 πρόγραμμα τῆς ὁποίας περι-
 λαμβάνει ἀπαγγελίας, χο-
 ροὺς, διαλόγους κλπ.

Ἡ ἐορτὴ αὐτὴ θὰ σημεῖω-
 σῇ ἀσφαλῶς ἐξαιρετικὴν ἐπι-
 τυχιαν δχι μόνον διότι τὸ
 πρόγραμμά τῆς εἶνε ἐκλεκ-
 τόν, ἀλλὰ κυρίως διότι ἡ
 δ)νις Τουλιάτου εἰργάσθη μετ'
 ἐπιμονῆν καὶ μετὰ φιλοπονίαν
 διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς εἰς
 τρόπον ὥστε νὰ προκαλέσῃ
 τὰ συγχαρητήρια τῆς Περι-
 φερειακῆς Διοικήτριας κ. Λι-
 λῆς Κοζύρη.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν θὰ ὁμι-
 λήσῃ ἡ βαθμοφόρος δ)νις
 Κλεοπάτρα Ζερμπίνη.

— Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
 4ης Αὐγούστου καὶ ὥραν 8ην
 μ. μ. θὰ λάβῃ χώραν ὠραία
 ἐορτὴ τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν προ-
 κυμῖαν μετὰ ἐξ ἄχαροπλα-
 στείου Βαλάκη καὶ Λιμεναρ-
 χεοῦ. Κατ' αὐτὴν θὰ χορευ-
 θοῦν ἐλληνικοὶ χοροὶ καὶ θὰ
 ἀπαγγελθοῦν ὠραία ποιήμα-
 τα. Τὸ πρόγραμμα περιλαμ-
 βάνει ἐπίσης καὶ ἐκλεκτὰ
 τραγούδια.

Διὰ τὴν ἐπιτυχὴ διεξαγω-
 γὴν τῆς ἐορτῆς ταύτης κα-
 ταβάλλονται σύντονοι προσ-
 ταθῆσαι, ἐπιβλέψει τῆς Περι-
 φερειακῆς Διοικήτριας κ. Λι-
 λῆς Κοζύρη.

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδο-
 μάδα μετέβη εἰς Γέραν καὶ
 ἐπεσκέφθη τὰς κομποπόλεις
 Παλαιοκίτου, Παπάδου καὶ
 Σκοπέλου ἡ Περιφερειακὴ Διο-
 κήτρια κ. Λιλή Κοζύρη με-
 τὰ τοῦ ἐπιτελείου τῆς. Ἡ κ.
 Διοκίτρια ἔδωσε διαφόρους
 ὁδηγίας πρὸς τὰς βαθμοφό-
 ρους σχετικῶς μετὰ τὸν ἑορτα-
 σμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην
 θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν μας
 αἱ δύο ὁμάδες φαλαγγιστι-
 στῶν Παπάδου μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς
 τὰς βαθμοφόρους των. Ταῦ-
 τας θὰ φιλοξενήσουν καθ' ὅ-
 λην τὴν ἡμέραν αἱ φαλαγγι-
 τισσαί τῆς Ε.Ο.Ν. Μυτιλήνης.

θερμὰ τοὺς οἰκείους τοῦ ἀξέχα-
 στον ποιητῆ, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ
 εὐχεται ἀκατάλυτη τὴ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Μαζὸ μὲ δλόκληρον τὸ παν-
ελληνιον προετοιμάζει μεγα-
λειώδη πανηγυρισμὸν διὰ τὴν
ιστορικὴν ἐπέτειον τῆς Ἑθνι-
κῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ὁ Λε-
σβιακὸς λαὸς, ὅστις θὰ λάβῃ
καὶ πάλιν τὴν ἐδκαιρίαν νὰ
ἀποδείξῃ τὰ αἰσθητά τῆς
ἀκαλόγητου πίστειας του πρὸς
τὸ καθῆκόν του πού ἔσωσε τὴν
Χώραν ἀπὸ τὸν ὄλεθρον καὶ
τὴν καταστροφὴν. Ἡ 4η Ἀύ-
γουστου, ἡ μεγάλη καὶ χαρ-
μόσυνη ἡμέρα μὲ τὸν λαμ-
πρὸν ἥλιον ποὺ θὰ καταυγάζῃ
καὶ ἐφέτος τὸ δημιούργημα
ποὺ ἀνεγείροντο ἀπὸ εἰδῶν
ὄλοι οἱ Ἕλληνες, πλησιάζει.
Ὁ Λεσβιακὸς λαὸς αἰσθανό-
μενος βαθυτάτα τὸν ἐνθουσι-
ασμὸν, εἶνε ἀποφασισμένος
νὰ πανηγυρίσῃ καὶ τὴν φορὰν
αὐτὴν ἐν συναγεμῶ τὴν ἱ-
στορικὴν ἐπέτειον. Καὶ θὰ
πανηγυρίσῃ ὁ Λεσβιακὸς λαὸς
καὶ ἐντονωτέραν ἐφέτος χαρὰν
καὶ ἠνωμένον ὡς εἰς ἀνθρώ-
πος τὴν 4ην Ἀύγουστου διότι
βλέπει δλοκληρούμενον τὸ
μέγα καὶ ἀσύλληπτον ἔργον
τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Πα-
τρίδος του, εἰς ἐποχὴν τόσο
δυσχερῆ διὰ τὴν ἀνθρώπινην.

Τὸ Κίοςκι καὶ διὰ νὰ ὀμιλή-
σωμεν ἀκριβέστερα ἢ πλα-
τεῖα τῆς Ἐλευθερίας ποὺ ἦ-
το ἄλλοτε τὸ κέντρον τῶν
κοσμικῶν συγκεντρώσεων κα-
τὰ τὴν θερινὴν περιόδον καὶ
ποὺ ἀκόμη καὶ σήμερον χα-
ρίζει τὴν ἀνεσιν λόγῳ τῆς
μαγευτικῆς του θέσεως εἰς
ὄρους τὸ ἐπισκέπτονται, ἔχει
ἐγκαταλειφθῆ τελείως εἰς τὴν
τύχην του καὶ δὲν δίδει πα-
ρὰ τὴν ἐντύπωσιν ἀληθινῆς
χωρᾶς εἰς τὴν ὅποιαν βό-
σκουσαν ἀδέσποτοι αἴγες, Νο-
μίζομεν ὅτι ἡ Δημοτικὴ μας
ἀρχὴ ποὺ καταβάλλει κάθε
προσπάθειαν διὰ νὰ εὐπρεπί-
σθῃ συντόμως ἡ πόλις πρέ-
πει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν
τῆς καὶ εἰς τὸ ὄραϊον αὐτὸ
τοπεῖον, τὸ ὅποιον μάλιστα
περικουμῆται καὶ ἡ στήλη τῶν
πεσόντων διὰ τὸν ἱερώτερον
ἀγῶνα ἡρώων. Ἄς σημειω-
θῇ διὰ ἀπὸ λειψυδρίας ἰαπε-
τρᾶν ἠρᾶσαν σχεδὸν καὶ τὰ
λίγα πλατάνια τῆς πλατείας
ποὺ εἶναι μ' ὄλα ταῦτα τό-
σον πολυτίμα.

Ἡ γραφικὴ πλατεία τῆς Ἐ-
λευθερίας μὲ τὴν ἀπαράμιλλον
ἡμῶν τῆς, μὲ τὸν καθαρὸν τῆς
ἡμέρας, μὲ τὰ ὄραϊα τῆς πευκά-
ρια καὶ τὰ τόσα ἄλλα φυσικά
καὶ ἡμετέρας χάρισματα ἦτο εἰς ἄλλην
πόλιν, θὰ ἐτύγχανε ἴσως τῆς
μαγευτικέρας προσοχῆς καὶ με-
γαλῆς. Ἡμεῖς ἐγκατελείψαμεν
τὸ τοπεῖον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν
ἡμῶν αἱ ὅποια καὶ καταστρέ-
φονται τὸ πρᾶσινον ὅπου ἐμφα-
νισθῆ. Καὶ ὅμως εἶναι τόσο
πολύτιμον νὰ ἐξωραίσθῃ ἡ πλα-
τεία τῆς Ἐλευθερίας μὲ ὀλίγη
πάλιν θέλησιν. Ὁ Δήμαρχος
κ. Σουφλάγκας ὡς ἀναλήβῃ
ἀποπροσώπως νὰ ξεεπάσῃ τὸ
τίμημα. Ἀξίζει τὸν κόπον.

Ἦναι ὅμως μόνον ὁ ἐξωραϊ-
σμὸς τοῦ Κίοςκι ποὺ πρέπει νὰ
ἐπιτελεσθῇ τὴν Δημοτικὴν μας
ἀρχὴν. Εἰς τὴν πλατείαν ἐδρί-
νεται καὶ τὸ Μουσεῖον τῆς Μυ-
τιλήνης πρὸ τοῦ ὅποιου ὑπάρ-
χουν τοποθετημένα ἀρχαιολογικά
σημεία, εἰς τὰ ὅποια κατα-
σκευάζονται ἐν ὄρα νυκτὸς ἀσυνεί-
ητοι καὶ κακοανατεθραμμένοι
ἄνθρωποι διὰ φυσικὴν τὴν ἀνάγκην.
Ἦναι ἀραγε δυνατὸν νὰ πε-
ραχθῇ ὁ χώρος τῶν ἀρχαιο-
λογικῶν μὲ κινῆσιμα ἢ τούλαχ
μὲ ἄλλα ἀγκυλωτά σύρματα
καὶ τεθῆ τέρμα εἰς τὴν κα-
ταστροφὴν αὐτὴν, ποὺ μᾶς ἐκθέτη-
ται εἰς ἐπισκέπτῃν τοῦ Μου-
σείου.

Ὁ λαμπρὸς ἐκπαιδευτικὸς
καθηγητὸς, ὁ καθηγητὴς τῆς
ἀρχαιολογίας καὶ τῶν Γαλλικῶν

ΠΑΓΧΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Παραθέτομεν κατωτέρω, χάριν τῶν ἀθλητῶν μαζιτὰς ἐπιδόσεις τῶν πρώτων νικη-
τῶν τῶν Παγχιτικῶν ἀγῶνων
οἵτινες ἐτελέσθησαν πρὸ ἡμε-
ρῶν εἰς τὸ Μιχάλειον Γυμνα-
στήριον τῆς Χίου.
Δρόμος 10' μ. Ἄνδρ. Γιαγ-
κίνης 11" 1)10.
Δρόμος 200 μ. Ἄνδρ. Γιαγ-
κίνης 25" 1)10.
Δρόμος 400 μ. Ἄνδρ. Γιαγ-
κίνης 57 8)10.
Δρόμος 800 μ. Ἐλευθ. Γα-
λανός 2' 20".
Δρόμος 1500 μ. Νικ. Τζού-
μας 4' 49".
Δρόμος 5000 μ. Δημ. Κε-
σπέρης 17' 14".
Σκυταλοδρομία 4X100 Ὁ-
μάς Παγχιτικῶ 50' 9)10.
Ἄλμα εἰς ὕψος Νικ. Ζαχα-
ρίου 1,60 μ.
Ἄλμα εἰς μήκος Μ. Ἰα-
τρίδης 6,12 μ.
Ἄλμα τριπλοῦν Μ. Ἰατρί-
δης 12,78 μ.
Ἄλμα ἐπὶ κοντῷ Ἰ. Ἀνα-
στασάκης 2,80 μ.
Σφαιροβολία Ἰ. Φρυδᾶς
11,74.
Ἑλληνικὴ δισκοβολία Ἰ.
Βαρκάρης.
Ἄκοντισμὸς Ἰ. Βαρκάρης
50 μ.
Ἐλευθερία δισκοβολία Ἰ.
Βαρκάρης 34,30 μ.
Λιθοβολία Δημ. Καλλιμα-
σιᾶς 15,90 μ.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

Διὰ χιλιοστὴν φορὰν ἀκό-
μην τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ
ἐργασίαι τοῦ Σταδίου καρκι-
νοβορᾶτον. Δὲν γνωρίζομεν
εἰς ποῖον ὀφείλεται τὸ σφάλ-
μα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Στα-
δίου ἢ τὸν ἐργολάβον. Ὁ
πρωσὸδιότης ὁ πρόεδρος τῆς
Ἐπιτροπῆς κ. Τάκης Ζερμπί-
νης, ὅστις τόσας ὑπηρεσίας
προσέφερεν εἰς τὴν πραγμα-
τοποίησιν τῆς τεραστίας αὐ-
τῆς ὑποθέσεως τοῦ Λεσβια-
κοῦ ἀθλητισμοῦ, πρέπει νὰ
διατάξῃ τὸν ἐργολάβον νὰ
αὐξήσῃ τοὺς ἐργάτας καὶ ἰ-
δίως τὰ συνεργεῖα ἐκκα-
φῆς καὶ ἰσοπεδώσεως.

Τονίζομεν καὶ πάλιν ὅτι
αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποπερά-
τωσιν τοῦ Σταδίου πρέπει νὰ
συντονισθοῦν, διότι μὲ τὸν
ἀργὸν ρυθμὸν ποὺ ἔχουν
τώρα ὄχι μόνον τὸ Στάδιον
δὲν θὰ τελειώσῃ ποτέ, ἀλλὰ
κατὰ συνέπειαν, καὶ ἡ ὑπό-
θεσις τοῦ ἀθλητισμοῦ μας θὰ
ναυαγήσῃ κατὰ τρόπον ἀνε-
πανόρθωτον καὶ ἀκεραίαν
τὴν εὐθύνην θὰ φέρουν οἱ
σημερινοὶ ὑπεύθυνοι.

Ἄδιαφορία, νωχέλεια, βρα-
δύτης, εἶναι ἐγκληματικά
διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σταδί-
ου καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ μας
γενεῖ. Χρειαζονται πρωτο-
βουλία, δραστηριότης, νεύρα.
Ἐμπρὸς λοιπὸν κ. Ζερμπί-
νη. Εἰς σὰς ἔλαχεν ὁ κλῆρος
καὶ ἡ τιμὴ νὰ χρηρίστῃ εἰς
τὴν Μυτιλήνην καὶ εἰς τὸν
ἀθλητισμὸν αὐτῆς τὸ Στάδιον
τῆς. Τὸν Σεπτέμβριον ὁ μη-
χανισμὸς τοῦ ἀθλητισμοῦ μας
πρέπει νὰ τεθῇ ἐκ νέου εἰς
κίνησιν.

κ. Δ. Βογαζιανός, συμπληρώσας
τριακονταπενταετὴ ὑπηρεσίαν,
ὕπεβαλε τὴν παρελθούσαν ἐβδο-
μάδα τηλεγραφικῶς τὴν παρὰ-
τήσιν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς
Παιδείας. Ὁ κ. Βογαζιανός ἐργ-
ασθεὶς ἐπὶ εἰκοσι καὶ πλέον
ἐτη ὡς καθηγητῆς εἰς τὸ γυμνά-
σιον ἀρρένων τῆς πόλεως μας,
κατέλιπε τὰς ἀρίστας τῶν ἀνα-
μνήσεων ὄχι μόνον διότι διεκρί-
νετο διὰ τὴν ἀρίταν του μόρφω-
σιν καὶ τὸν ἐξαιρέτον χαρακτή-
ρα του, ἀλλὰ καὶ διότι ἀφιέρω-
σεν ἑαυτὸν προθύμως εἰς τὴν
ἐξύψωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ
παιδαγωγικοῦ ἐπιπέδου εἰς τὸν
τόπον μας, προσενεγκὸν πλεί-
στας ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν Μυ-
τιληναϊκὴν κοινωνίαν.

ΤΥΠΟΙΣ: ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦ. «ΠΡΩΪ-ΝΗΣ»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΑ ΕΛΑΙΟΔΕΝΔΡΑ ΝΑ ΚΑΡΠΙΖΟΥΝ ΚΑΝΟΝΙΚΑ

Γ.

Πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνε-
ται τὸ κλάδευμα καρποφορίας.

Τὸ δένδρον καρποφορεῖ κάθε
δεύτερο χρόνο, διότι στὴν χρο-
νιά τῆς ἐυδαιίας χρησιμοποιοῖ
ὅλην τὴν τὴ δύναμιν, ποὺ ἀντλεῖ
ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ τὸν ἀέρα γιὰ
νὰ θρέψῃ τοὺς καρπούς του, χω-
ρὶς νὰ ἀπομένῃ ἀρκετὴ γιὰ τὴ
δημιουργία ἔστω καὶ μετρίως
βλαστήσεως ἱκανῆς νὰ φέρῃ καρ-
πούς γιὰ τὸν ἐπόμενον χρόνο. Ἄν
κατὰ τὸν χειμῶνα ποὺ προηγεῖ-
ται τῆς μαζουλοχρονιάς, ἐλαμ-
βάνετο πρόνοια ἀραιώσεως τῶν
καρπῶν δι' ἀφαίρεσιν μὲ κα-
τάλληλον κλάδευσιν πολὺ ἐνωρὶς
(Δεκέμβριος-Ἰανουάριος) μέρους
αὐτῶν ὑπὸ μορφὴν ὀφθαλμῶν ποὺ
δρασκονται εἰς μαχαλῆς φύλ-
λων καὶ δὲν ἐνεφανίσθησαν ἀκό-
μη εἰς τὴν βλάστησιν τῆς χρονιάς,
θὰ ἐπερίσσειεν δυνάμεις γιὰ τὸν
σχηματισμὸν πλὴν τῶν καρπῶν,
τῶν ὀλιγοτέρων μὲν κατόπιν τῆς
ἀραιώσεως ἄλλῃ χονδροτέρων,
(ὅστε νὰ μὴ ἐλαττωθῇ σχεδὸν
τὸ θάρος τῆς ἐσοδείας) καὶ με-
τρίως βλαστήσεως διὰ καρποφο-
ρίαν τοῦ ἐπόμενου ἔτους.

Μετὰ τὴν συλλογὴν τῆς οὕτω
ἀραιωθείσης ἐσοδείας θὰ ἔχωμε
ὡς μέτρο συμπεριφορᾶς μᾶς κλα-
δεύσεως γιὰ καρποφορίαν τοῦ ἐ-
πόμενου ἔτους, τὴν δλοκληρωτι-
κὴ ἀφαίρεσιν τῶν κλαδῶν ἢ
κλάδων ποὺ φέρουν βαρὺ φορτίον
καρπῶν. Ἡ ἀφαίρεσις αὐτῆ θ'
ἀφήσῃ τοὺς νέους βλαστῶδες ποὺ
ἔγιναν κατόπιν τῆς κλαδεύσεως
τοῦ προηγούμενου χειμῶνος, λό-
γω ἀραιώσεως, νὰ ἀνήθουν καὶ
καρποφορήσουν, σὰ δὲ ὑπολεί-
φθῆντα μέρη τῶν ἀραιωθέντων
καρποφορήσαντων κλάδων, θὰ
εὐχῶν νέοι βλαστοὶ ποὺ θὰ καρ-
ποφορήσουν τὸ ἐπόμενον τοῦ
σχηματισμοῦ τῶν ἔτος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαρητήρια

Ὁ κ. Νικόλαος Π. Κινικλῆς
καὶ ἡ δις Ξενοῦλα Β. Μου-
φλουζέλλη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν
ὑπόσχεσιν γάμου.
Ἡ «Ἐξέλιξις» συγχαίρει ἐγ-
καρδίως.

Νίκος Π. Κινικλῆς
Ξενοῦλα Β. Μουφλουζέλλη
Ἠραβωνίσθησαν
Συγχαίρω θερμότερα εὐχόμε-
νος ταχεῖαν τὴν στέφιν.
Μ. Μαδυτινός

Ὁ κ. Στέλιος Κορακίτης, κα-
θηγητῆς φιλολογίας καὶ ἡ χαρι-
τωμένη μικροῦλα δνίς Ἀθηνού-
λα Πλάτωνος ἐτέλεσαν τοὺς γά-
μους τῶν. Παράνυμφος παρῆ-
σθη ὁ Γυμνασιάρχης Β' Ἀρρέ-
νων φίλος κ. Κώστας Παντε-
λόπουλος. Εἰς τοὺς νεονύμφους
εὐχομαι χαρούμενη ζωὴ εἰς δὲ
τὸν κομπάρων γηγῶρα καὶ
σὰ δικὰ του.

Νίκος Κονδύλης

Ὁ κ. Παναγιώτης Γ. Ἀν-
δρειώτης λογιστῆς Ἐλαιουργι-
κοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ
Παπάδου Γέρας καὶ ἡ χαριτω-
μένη δνίς Μυρσίνη Σταυρ. Σίμου
ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν. Πα-
ράνυμφος παρῆσθη ὁ κ. Ἐμ-
μανουὴλ Παπᾶ Κωνσταντίνου.
Στοὺς νεονύμφους εὐχομαι
χαρούμενη ζωὴ.
Νίκος Κονδύλης

Ὁ κ. Γεώργιος Παντελῆς
Γραμματεὺς Κοινότητος Παπά-
δου καὶ ἡ δνίς Κοραλλία Πού-
λου δημοδιδασκάλισσα ἐνεμφε-
ύθησαν ἐν Παπάδῳ.
Τοὺς εὐχομαι τὸν βίον χα-
ρούμενον καὶ ἀνέμελον.
Νίκος Κονδύλης

ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΛΟΥΤΡΑ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΥΔΙΑ

Ὁ Σταθμὸς τῶν αὐτοκινή-
των τοῦ χωρίου Λουτρά βρι-
σκειται στὸ ἴδιο μέρος ποὺ
σταθεύουν τὰ λεωφορεῖα
ποὺ ἐκτελοῦν τὴ συγκοινωνία
Βαρεῖας-Νεαποτέλεως κλπ.
δηλαδὴ εἰς τὴν πλατεία Ἄλυσί-
δας.

Τὸ αὐτοκίνητο διασχίζει
τὴν ἀσφαλτοστρωμένη λεω-
φόρο Γ. Βοστανῆ περνᾶει τὸ
ἄλλοτε ὑφαντήριο καὶ κλω-
στήριον τῆς Πειραϊκῆς τὸ ὀ-
ποῖον τώρα χρησιμοποιεῖται
ὡς στρατῶνας καὶ ἀνηφορίζει
πρὸς τὰ ὑψώματα τῆς Παγα-
νῆς ποὺ εἶναι κατάφυτα ἀπ'
τὸ εὐλογημένον δένδρον τῆς
ἐλῆας ἀπ' τὰ ὅποια τὸ θέαμα
εἶναι χάρμα ὀφθαλμῶν.
Πρὸς τὸ Νότιον ἰδίως μέ-
ρος αἱ γύρω ἐκτάσεις εἶναι
σωστὴ μαγεία.

Στὸ μάτι τοῦ ξένου ἐπι-
σκέπτου ἀμέσως τὸ πελαγί-
ο οἰκοδόμημα τοῦ με-
γαλυτέρου Θεραπευτικοῦ Ἰ-
δρυμάτος δλοκλήρου τοῦ Αἰ-
γαίου Πελάγους τὸ Βοστά-
νειον Ἰερὸν Νοσοκομεῖον Μυ-
τιλήνης καὶ παραπλευρῶς
αὐτοῦ τὸ Γηροκομεῖον καὶ τὸ
κτίριον τῆς Σχολῆς Ἀδελ-
φῶν Νοσοκόμων. Βλέποντας
τὰ Φιλανθρωπικά αὐτὰ Ἰδρύ-
ματα ὁ κάθε ξένος ἐπισκέ-
πτης θαυμάζει τὴν ἀνωτερό-
τητα τῶν ἀνθρωπιστικῶν
αἰσθημάτων τῶν Μυτιληναί-
ων καὶ τὴν δημιουργικὴν
πνοὴν τοῦ Σεβασμ. Μητρο-
πολίτου Μυτιλήνης κ. κ. Ἰα-
κώβου. Πρὸς τὸ δυτικὸν μέ-
ρος ἀπ' τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Νο-
σοκομείου βρίσκονται σκαρ-
φαλωμένα εἰς βουνοπλαγιᾶς
τῆς Ἀμαλῆς τὰ γραφικὰ χω-
ριουδάκια Ἄνω, Κάτω καὶ
Μεσαίου Χάλικα.

Ἀνεβαίνοντας τὸ αὐτοκί-
νητο φθάνει στὸ Γαϊδαρηνή-
φορο τοποθεσία χάρμα ὀφ-
θαλμῶν ποὺ τὴν ἀδίκει πολὺ
ἡ ὀνομασία τῆς διότι ἡ ὀ-
μορφία τῆς εἶναι ἀπ' τὰ σπᾶ-
νια Λεσβιακὰ τοπεῖα. Ἄπ'
ἐκεῖ ὁ κατάπληκτος ξένος ἐ-
πισκέπτης ἀντικρῶζει τὸ ὑπέ-
ροχο θέαμα τοῦ κόλπου Γέ-
ρας καὶ μένει κυριολεκτικῶς
μαγεμένος.
Προχωρῶντας τὸ αὐτοκίνη-
το ἐν μέσω ἐλαιοφυτευμένων
ἐκτάσεων μὲ τὸ ἀσημί των
χρῶμα φθάνει ὑπερὰ ἀπὸ
διαδρομὴν 8 περίπου χιλιο-
μέτρων εἰς τὸ χωρίον Λουτρά
ποῦναι γεμάτο ὀμορφίᾳ καὶ
χάρι ἔτσι ποῦναι σκαρφαλω-
μένο στὰ ὑψώματα τῆς ριζο-
βουνιάς, μὲ τὰ κάτασπρα
σιπτικάκια του μέσ' τὰ ὅποια
ἐξεχωρίζεται τὸ πανύψηλο καμ-
παναριὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Ἁγίου Γεωργίου μὲ τὸ μεγα-
λο ρολόγι του.
Στὰ Λουτρά ὑπάρχει τὸ
μεγάλο ἐργοστάσιο πυρηνε-
λαιουργεῖο τῶν ἀδελφῶν Βα-
σιλείου στὴ Σκάλα δὲ τοῦ
χωρίου περὶ τὸ 1 χιλιόμετρο
κι' εἶναι ἀπ' τὰ καλύτερα
λιμάνια τοῦ κόλπου Γέρας
τὸ τοῦ κ. Κ. Χ' Χριστόφα.
Ἡ ὅλη διαδρομὴ ἀπὸ Μυ-
τιλήνης εἰς Λουτρά εἶναι 8
χιλιόμετρα, εἰς Κουντουρου-
διὰν δὲ 10.
Ἄπ' τὴν διασταύρωσιν πρὸς
τὸ χωρίον Λουτρά ὁ αὐτοκί-
νητοδρόμος συνεχίζεται πρὸς
δυσμάς καὶ ὀδηγεῖ εἰς Κουν-
τουρουδιὰν ἐπὶ τοῦ κόλπου
Γέρας ἀπ' ὅπου οἱ ταξειδιῶ-
τες περνοῦν τὴν θάλασσαν
του, τὸ πλάτος τῆς ὁποίας
στὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ὑπερ-
βαίνει τὸ μίλιον, μὲ βάρκες
μὲ πανιά ἢ μὲ βενζινοπλοία
καὶ διαπεραίνονται εἰς τὴν
ἀπέναντι ἀκτὴν τοῦ Περάμα-
τος ποὺ εἶναι τὸ μοναδικὸν
λιμάνι ὄλων τῶν χωριῶν τῆς
Γέρας καὶ τὸ δεύτερο ὀλο-
κλήρου τῆς Λέσβου.
Τὸ πέρασμα μὲ τὴν βάρκα
τοῦ κόλπου εἶναι γραφικώ-
τατο ἰδίως τὸ καλοκαίρι.
Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

ΔΟΝΤΙΑ ΛΕΥΚΑ ΟΥΛΑ ΓΕΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
Μὲ τὴν ὀδοντόκρεμα
REAL
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα . . . ΦΑΡΑΤΖΙ
Ἀντιπρ. Λέσβου Μ.Ι. ΜΟΥΡΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ
Παρακαλοῦνται ὅσοι δὲν
λαμβάνουν τὸ φύλλον μας
καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφῶν
συνδρομηταὶ νὰ καθιστοῦν
τοῦτο γνωστὸν εἰς τὰ Γρα-
φεῖα μας Γιάννη Δελη 20
(Πάροδος ὁδοῦ Σαπφούς).
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Ἐχετε καθήκον νὰ φροντίζετε γιὰ τὴν πε-
ριποίησιν τῶν ὀδόντων σας. Ἡ ὀδοντόκρεμα

“ΚΟΛΥΝΟΣ”
σημαίνει «ἀσφάλειαν ὀδόντων ἐφ' ὅρου
ζωῆς» διὰ τοῦτο ὄλοι οἱ ἐπιστήμονες τοῦ
κόσμου συνιστοῦν :

ΠΕΡΙΠΟΙΕΙΣΘΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΤΑ
ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΚΟΛΥΝΟΣ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΒΑΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΖΟΥΡΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 5
ΜΑΛΛΙΝΑ—ΜΑΤΑΞΩΤΑ—ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ
Τὸ Λεσβιακὸν Κατάστημα ποὺ ἐπεβλήθηκε
στὴν Ἀθήνα.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΣΤΑ Σ. ΜΑΚΡΗ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ὁδὸς Βερναρδάκη 10
(Κουλυμπάρα)
Ἄριθ. Τηλεφ. 6-10

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΠΟΛΙΤΑΙ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἡ μεγάλη ἐπέτειος, ἡ ἡμέρα ἥτις ἐσημείωσε σταθμὸν ἱστορικὸν καὶ διὰ τὴν κρατικὴν καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν μας ζωὴν, πλησιάζει.

Δὲν πρόκειται νὰ σὰς ἀναπτύξωμεν τὸ τι ἐπετελέσθη μέσα εἰς τὴν τετραετίαν πού διέρρευσε ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 καὶ ἐντέυθεν.

Σὰς λέγωμεν ἀπλῶς: Ἐνα Κράτος ἐξουθενώμενον καὶ σχεδὸν ἀνύπαρκτον μετεβλήθη εἰς ὄργανισμὸν ζωντανὸν καὶ παλλομένον ἀπὸ σφρίγγος καὶ δημιουργικῆς ἐφροσύνης.

Μία κοινωνία παραπαίουσα καὶ βυθισμένη εἰς σκότη ψηλαφῆτά, ἀνωρθώθη, ἀντίκρουσε τὰ ξέγκατα, ἐπῆρε σὺνείδησιν τοῦ ἑαυτοῦ τῆς καὶ τοῦ ἔθνικου τῆς προορισμοῦ καὶ ἀπὸ πολέμιος πού ἦτο τῆς Κρατικῆς ὑποστάσεως ἐγενε βάθρον τῆς καὶ ἀκοίμητος φύλαξ.

Κράτος καὶ Κοινωνία ἐγνώρισαν μέσα εἰς τὴν τετραετίαν αὐτὴν τὴν λελογισμένην πειθαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκπορεύεται ὅ,τι καλὸν καὶ χρήσιμον ἡμπορεῖ νὰ συντελεσθῆ διὰ μίαν Ἐθνικὴν δόξτητα.

Ἐπὶ τὴν ἐπίδρασιν τῆς πειθαρχίας αὐτῆς τὰ πάθη ἐκόπασαν, τὰ μῖση ἐσβύσαν, αἱ ἐριδίες ἐτάφησαν διὰ παντός.

Δὲν παρελθοντολογοῦμεν διότι τὸ παρελθὸν ἀκριβῶς ἔθαψεν ἡ 4ῆ Αὐγούστου καὶ διότι εἶναι ὅ,τι τὸ νέον Κράτος ἐπιθυμῆ καὶ ἐπιδιώκει νὰ σβύσῃ ἀπὸ τὴν μνήμην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀπλῆν μνείαν κάμομεν, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἡ σύγκρισις τοῦ σκοτεινοῦ παρελθόντος μὲ τὸ φωτεινὸν παρὸν πού εἶναι τὸ δημιούργημα τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἄς ζήσωμεν τὸ φωτεινὸν αὐτὸ παρὸν, καὶ ἄς ἀνεπιζώμεν μὲ ἐλπίδα πρὸς τὸ μέλλον τὸ ὅποσον διαγράφεται ἀκόμη φωτεινότερον.

Πολῖται τῆς Μυτιλήνης καὶ τῆς Λέσβου.

Ἀρρήκτως ἡνωμένοι εἰς τὴν ρωμαλέαν σκέψιν τῆς διαρκοῦς ἀνάδου τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας πού ἀποτελοῦν σήμερον τῆς Ἑθνικῆς μας Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς δόξτητας τὰ μεγάλα ἰδανικά, μὲ πίστιν ἀκράδαντον πρὸς τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν χαλύβδιον κυβερνήτην Ἰωάννην Μεταξᾶν, τοὺς ἀναστηλωτάς τῆς Ἑθνικῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας, ἄς χωρήσωμεν πρὸς τὸν ἐορτασμὸν τῆς μεγάλης Ἐπετείου ἀναμνησκόμενοι ὅτι χάρις εἰς αὐτὴν ἐκλείσαμεν καὶ πάλιν τὴν Ἑλλάδα μας, τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετον εἰς τὴν ψυχὴν μας διὰ νὰ ἡμποροῦμεν νὰ διακηρύξωμεν πρὸς πᾶσαν κατεῦθον τὸν φλογερὸν τοῦ ποιητοῦ στίχον:

«Νοιώθω γιὰ σένα χαλασὸ Πατρίδα στὴν καρδιά μου»

Ζήτη τὸ Ἔθνος, Ζήτη ὁ Βασιλεὺς, Ζήτη ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης

ἸΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ Ζήτη ἡ 4ῆ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἐπιτροπὴ Ἐορτασμοῦ Δημ. Σουλιάγκας

Δήμαρχος Μυτιλήνης Ἀνδρέας Σεφετελής

Πρόεδρος Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Τὰ Μέλη

Διλὴ Κοζύση Παν. Βασιλάτος

Ἰάκωβος Ἰακώβου Φωκίων Λαλέλλης

Στυλιανὸς Τατῆς Κων. Σαλτογιάννης

Ἀναστ. Καλαμπάνας Θεοφ. Ἀλεξάνδρου

Θεόδ. Μανρόπουλος Σοφ. Σακαλῆς

Θεοδ. Θεοδοσιάδης Ἰωάν. Ἀθηναῖος

Σπυρ. Σταυρινὸς Φωτ. Δήμου

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀνδρ. Σεφετελή Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐντείνει ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δημάρχου κ. Δ. Σουλιάγκα τὰς προσπάθειάς τῆς διὰ νὰ ἀνταποκριθῆ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρον εἰς τὸ κοινὸν αἶσθημα τῆς πόλεως πρὸς μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἀνευ προηγουμένου πανηγυρισμὸν τῆς ἡμέρας τῆς ἑθνικῆς ἐπέτειου.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεργησάμενη καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καθορίζει τὰς λεπτομερείας τοῦ μεγαλειώδους λαϊκοῦ πανηγυρισμοῦ, ὅστις θὰ ὑπερβῇ ἐφέτος κάθε προσδοκίαν.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφάσκει καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καθορίζει τὰς λεπτομερείας τοῦ μεγαλειώδους λαϊκοῦ πανηγυρισμοῦ, ὅστις θὰ ὑπερβῇ ἐφέτος κάθε προσδοκίαν.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου μετετέθη ἐκ Μυτιλήνης εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς ὁ πρωτοδικὴς κ. Ἰωάννης Κοκκιόπουλος.

Δι' ἐτέρας ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου μετετέθησαν εἰς Ἀθήνας ἐκ Μυτιλήνης καὶ οἱ πρωτοδικαὶ κ. κ. Χρήστος Κοντογιώργος καὶ Ἰωάννης Γεωργακόπουλος.

ΑΙ ΟΔΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἀπὸ προχθὲς ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι ἀσφαλτοστρώσεως τῆς ὁδοῦ τοῦ Τελωνεῖου Μυτιλήνης ὁδοῦ.

Αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Γενί Τζαμί μέχρις Ἐπάνω Σκάλας τμήματος τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς ἀγορᾶς συνεχίζονται.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Διὰ Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως προήχθη ὁ παρὰ τῆ Νομαρχία Λέσβου ἀκόλουθος τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ἰωάννης Βόμβας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως Β'. Ἡ «Ἐξέλιξις» ἀπευθύνει ἐγκάρδια συγχαρητήρια εἰς τὸν λαμπρὸν δημόσιον ὑπάλληλον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τώρα πού φεύω ἀπ' τὴν πατρίδα μου, ἀσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ ἄλλους τοὺς πολιτισμένους συμπολίτες μου, πού μ' ἐβοήθησαν καὶ μ' ἐνίσχυσαν ἠθικὰ στὸ τραχὺ ἐκπαιδευτικὸ ἔργο καὶ στὴν ταπεινὴ προσπάθειά μου γιὰ τὴ δημιουργία λεσβιακῶν σπουδῶν καὶ γιὰ τὴ μελέτη καὶ ἀνύψωση τῶν λεσβιακῶν γραμμάτων. Τὴν προσπάθεια αὐτὴ θὰ τὴ συνεχίσω κι ἀπὸ μακριά. Ὁ τόπος μας εἶναι ἄξιος περισσοτέρας στοργῆς καὶ προσοχῆς ἀπ' ἄλλους μας. 27-7-40.

Γ. Βαλέτας

ροῦ ὑπὸ φαλαγγιστῶν ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. Γ' ὥρα 8,30 μ. μ. λειτουργία κυλικείου εἰς τὸν περιβόλον τοῦ Γυμνασίου.

Δαίκοι χοροὶ τραγοῦδια. Δ' ὥρα 9 μ. μ. θὰ καὶ ὡς διάφορα πυροτεχνήματα ἐν τὸς τοῦ λιμένος.

Οἱ κ. κ. ἔνοικοι οἰκίδων καταστημάτων καὶ Δ) ταὶ γραφείων παρακαλοῦνται ὅπως σηματοτολίσωσι τὰς κατοικίας καταστήματα καὶ γραφεῖα τῶν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας 3ης Αὐγούστου: κατὰ παράκλησιν τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐορτασμοῦ Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὥραν τῆς δοξολογίας καὶ μέχρι τῆς 12,30 τὰ καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ζυθοποιεῖα, ἔστιατορία, μαγειρεῖα, γαλακτοπωλεῖα καὶ καπνοπωλεῖα θὰ εἶνε κλειστά.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 26-7-40. Ἡ Λαϊκὴ Ἐπιτροπὴ Ἐορτασμοῦ τῆς 4ης Ἐπετείου 4ης Αὐγούστου.

Σ η μ. Ἰδιαίτερα προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ἐντονος διαμαρτυρία τοῦ ἀθλητικοῦ μας κόσμου

Αἱ ἀθλητικαὶ ὀργανώσεις τῆς πόλεώς μας «Παλλεσβιακὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος», «Γυμναστικὸς Σύλλογος Ἀρῆς», «Ναυτικὸς Ὀμίλος Μυτιλήνης», «Γυμναστικὸς Σύλλογος Νίκης», «Μυτιληναῖκὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος», «Γυμναστικὸς Σύλλογος Πανεργατικῶν Κέντρων», «Μικρασιατικὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος», «Ἀθλητικὴ Ἐνωσις Συναϊσμοῦ», «Γυμναστικὸς Σύλλογος Ἀχιλλεὺς» καὶ Ἀθλητικὴ Ἐνωσις Ἀρμενίων Ἀρᾶς μᾶς ἀπέστειλαν πρὸς δημοσιεῖσιν ἔντονον μακροτάτην διαμαρτυρίαν διὰ τὴν σημειωθεῖσαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀντίδρασιν ἐκ μέρους συμπολίτου νινος εἰς τὸ ἔργον τοῦ Λεσβιακοῦ Σταδίου.

Εἰς τὸ ἔγγραφο τὸ ὅποσον μᾶς ἀπεστάλη ἀναφέρονται μετὰ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ μίαν μικρὰ ἀλήθεια. Εἰς τὸν τόπον μας κάθε μεγάλο καὶ κοινωφελὲς ἔργον εἶναι μοιραῖον ν' ἀντιμετωπίξῃ τὴν ἀντίδρασιν. Ἡ δρᾶσις ὅμως αὐτῶν τῶν Ἡροστράτων περιορίζεται κατὰ κανόνα μέχρι τοῦ σημείου τῆς μεταίωσεως ἐνὸς μελετωμένου ἢ ἀρξαμένου μεγάλου ἔργου. Ἀμα ὡς τυχὸν ἐπιτύχωσιν αἱ ὀλέθρια προσπάθειαι τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὴν νάρκην τῶν ἱκανοποιημένων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν. Οὐδέποτε αὐτοὶ οἱ κύριοι ἔλαβον μίαν πρωτοβουλίαν ἐπιτελέσεως ἐνὸς ὠραίου ἢ κοινωφελούς ἔργου πού τὸσον ἔχει ἀνάγκη ἢ πόλις μας. Οὐδέποτε ἔσχον τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἡγηθοῦν μίαν εὐγενεὺς καὶ ἐξυπρετικῆς διὰ τὴν πόλιν μας προσπάθειαν.

Τὸ Στάδιον θὰ ἀποπερατωθῆ διότι τὸ θέλει ὁ λαός. Τὸ θέλουν αἱ χιλιάδες τῶν νέων. Τὸ Στάδιον θὰ γίνῃ διότι τὸ ἔχει ἀνάγκη ὁ ἀθλητισμός.

Εἰς τὴν Χίον ἀποπερατωθῆ τὸ Στάδιον τὸ ὅποσον σημειωτέον ἀνηγέρθη εἰς ἕν ἐκ τῶν κεντρικωτέρων σημείων τῆς πόλεως καὶ ἀνομάσθη «Μιχάλειον» ἐκ μίαις δωρεᾶς ἐνὸς εὐγενούς τέκνου τῆς Χίου τοῦ ἀειμνήστου Μιχάλου κληροδοτήσαντος διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Σταδίου τὸ ποσὸν τῶν ἐπτα χιλιάδων λιρῶν. Ἐδῶ ἀντιθέτως οἱ κάτοχοι τοῦ πλοῦτου ὄχι μόνον δὲν δίδουν ὀβολὸν διὰ τοιοῦτους σκοποὺς ἀλλὰ τοῦναντίον ἐγκληματικῶς ἀντιδρῶν.

Εἰς τὴν Σάμον ἰδρύεται μέγα Στάδιον καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις ἰδρύθησαν καὶ ἰδρύνονται Στάδια διὰ τῶν ὁποίων θὰ προοδεύσῃ ὁ Ἀθλητισμός τῶν ὁποίων τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ. Γνωρίζομεν τέλος εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀντιδρῶντας καὶ συγκεντρώνοντας τὰς ὑπογραφὰς Κυρίους, ὅτι ἂν νομίζομεν ὅτι μὲ τὰς ὑπογραφὰς γίνονται ἢ μεταίωσινται τὰ μεγάλα ἔργα εἰ μεθὰ εἰς θέσιν νὰ συγκεντρώσωμεν ἑκατονταπλασίως περισσοτέρας τῶν ὄσων θὰ συνεκέντρωναν αὐτοί».

Εἰς τὴν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν τοῦ ἀθλητικοῦ μας κόσμου εἰς τὴν ὁποίαν ἐκδηλοῦνται καὶ ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ διὰ τὴν σημειωθεῖσαν μικρὴν καὶ μονομερῆ ἀντίδρασιν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι κατὰ τὴν ἰδικὴν μας γνώμην δίδεται ὡς μὴ ὀφείλει μεγάλη σημασία εἰς ἕνα περιστατικὸν τὸ ὅποσον δὲν εἶνε ποτέ δυνατόν νὰ βλάψῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σταδίου.

Καὶ δὲν εἶνε δυνατόν λέγομεν νὰ ἐμποδίσῃ κανεὶς τὴν ἀποπερατωσὶν ἐνὸς τόσο ἀναγκαίου καὶ ἀπαραιτήτου ἔργου, διότι καθεὶς τὸν ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νέου Κράτους φέρεται εἰς πᾶσας χωρὶς νὰ παρεμποδίζεται ποτε ἀπὸ ἀτομικὰ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ-ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 28.—Προβλέπεται ἔντασις τῶν σχέσεων Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἰαπωνίας συνεπείᾳ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς πετρελαίου ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τὴν χώραν ταύτην.

ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 28.—Τὸ πρακτορεῖον Τρανζόσεαν πληροφορεῖται ἐκ Βασιγκτόνωσ ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας διεμαρτυρήθη ζωηρότατα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Ουέλλες διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς πετρελαίου εἰς Ἰαπωνίαν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 28.—Ὁλόκληρος ὁ Ρουμανικὸς τύπος ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν μὲ τὰς διεξαχθείσας Γερμανορουμανικὰς συνομιλίαις.

Ὁ Ρουμανικὸς τύπος ὑπογραμμίζει ἰδιαίτερον τὸ σημεῖον τοῦ ἐκδοθέντος ἀνακινωθέντος εἰς τὸ ὅποσον τονίζεται ἡ ἐγκαρδιότης μὲ τὴν ὁποίαν διεξήχθησαν συνομιλίαι καὶ ἡ ἀμοιβαία φιλία ἢ ὁποία ἐνώνει τὸν Γερμανικὸν καὶ Ρουμανικὸν λαόν.

Η ΠΑΝΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 28.—Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀβάνας ἀναφέρουν ὅτι οἱ παρὰ τὴν παναμερικανικὴν διασκεψὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατέβαλον χθὲς καὶ προχθὲς προσπάθειας, ὅπως μειώσωσιν τὴν ἐκδηλωθεῖσαν τάσιν τῶν κρατῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, πρὸς οικονομικὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Κατὰ τὰς αὐτάς πληροφορίας τὸ οικονομικὸν σχέδιον τοῦ Ροῦζβελτ δὲν ἐπιδοκιμάζεται ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Χιλῆς, τῆς Ἀργεντινῆς καὶ τῆς Οὐραγουάης, πρᾶγμα τὸ ὅποσον ἀφήνει νὰ ἐννοηθῆ, ὅτι ἡ τελικὴ ἔκβασις τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκεψέως δὲν θὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 28.—Τὸ πρακτορεῖον Τρανζόσεαν μεταδίδει ὅτι εἰς τοὺς ἀφιχθέντας χθὲς εἰς Σαλτοβούργον πρωθυπουργὸν τῆς Βουλγαρίας κ. Φίλωφ καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ποπῶφ ἐγένετο ἐγκάρδιος ἀποδοχή.

ΡΟΥΜΑΝΟΪΤΑΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ΡΩΜΗ 28.—Προερχόμενοι ἐκ Γερμανίας ἀφίκονται χθὲς ἐνταῦθα ὁ πρῶθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Ντούτσε εἰς συνομιλίαν.

Οὗτοι ἀνεχώρησαν εἰς Βουκουρεστίον χθὲς τὴν νύκτα

συμφέροντα καὶ μονομερεῖς ἐπιδιώξεις.

Ἡ ἀνεγερσις ἐνὸς συγχρονισμένου Σταδίου ἀπετέλει πόθον παλαιῶν ὄλων τῶν Μυτιληναίων, πόθον τὸν ὅποσον ἤλθε νὰ ἐκπληρωθῇ καὶ αὐτὸν ἡ Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησις. Ἄς μὴ ἀνησχεῖ λοιπὸν ὁ ἀθλητικὸς μας κόσμος.

Διότι τὸ Στάδιον ἀνεγείρεται πρὸς μεγάλην χαρὰν ὄλων μας. Καὶ ἀνεγείρεται εἰς τὴν πλέον κατάλληλον θέσιν, εἰς τὸ γήπεδον τὸ ὅποσον ἐγνωρίσε τὰς θριαμβευτικώτερας νίκας τῆς ἀθλητικῆς μας νεότητος.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἀπὸ τὰ πεπραγμένα τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1939—1940

Α' καὶ Β' Γυμνάσιον Ἀρρέων

Ἐγγραφαί: Μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1939 ἐνεγράφησαν 381 μαθηταὶ εἰς τὰς 5 λειτουρησάσας τάξεις τοῦ ἑξατάξiou Γυμνασίου παλαιοῦ τύπου καὶ 376 εἰς τὸ ἑξατάξiou Γυμνάσιον νέου τύπου.

Συμπληρωματικαὶ ἐξετάσεις: Ἐκ τῶν 102 παραπεμφθέντων εἰς ἐξέτασιν κατὰ 7) βρίου κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1937—38, 86 ὑπέστησαν ταύτην εὐδοκίμως προαχθέντες εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν τάξιν, 16 δὲ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως.

Ἐπιτήρησις ἐξετάσεων διὰ τῆς Α' τάξιν τῶν ἀποφοιτῶν τῆς Δημοτικοῦ Σχολείου: Ἐἰς τὰς δύο ἐξεταστικὰς περιό-

δους τοῦ Ἰουλίου καὶ Σεπτεμβρίου 1939 προσήλθον πρὸς ἐξέτασιν 121 μαθηταὶ καὶ μαθητρίαι ἑναντι τῶν 15 τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1937—38.

Ὁ κατώτερος βαθμὸς τῆς 98ου εἰσαχθέντος ὑπῆρξε τῆς δὲ 33ης μαθητῆς 1439. Αἱ 33 μαθητρίαι εἰσήχθησαν εἰς τὸ Γυμνάσιον Θηλέων μετὰ τῶν ἀλλῶν, ὅσαι εἰσήχθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν Α' τάξιν τοῦ ἑξατάξiou Γυμνασίου Θηλέων.

Κατακατήρησις ἐξετάσεων διὰ τῆς Β' τάξιν: Τῶν ἐξετάσεων τούτων μετέσχον κατὰ τὰς δύο ἐξεταστικὰς περιόδους 135 μαθηταὶ ἀποφοῖτοι τῆς Ε' ἢ Στ' τάξεως τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπαίθρου. Ἐκ τούτων 107 ἐκρίθησαν ἱκανοὶ διὰ τὴν Β' τάξιν, οἱ δὲ λοιποὶ κατετάγησαν εἰς τὴν πρῶτην τῆς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς ἀνήλθεν οὕτω εἰς 149.

Κατακατήρησις ἐξετάσεων διὰ τῆς Γ' τάξιν τοῦ ἑξατάξiou Γυμνασίου νέου τύπου: Εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας μετέσχον 6 μαθηταὶ ἀποφοῖτοι τῆς Β' τάξεως τῶν ἐπαγγελματικῶν τύπων τῶν ταταξίων Ἀστικῶν Σχολείων τῆς νήσου. Ἐκ τούτων 4 μόνον ἐκρίθησαν ἱκανοὶ νὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα τῆς Τρίτης τάξεως, οἱ δὲ λοιποὶ κατετάγησαν εἰς τὴν Β' τάξιν.

Ἐπιτήρησις ἐξετάσεων διὰ τῆς Γ' τάξιν Γυμνασίου παλαιοῦ τύπου. Συμφώνως πρὸς διαταγὴν τοῦ ὑπουργεῖου Ἐθνικῆς Παιδείας εἰσήχθησαν πάντες ἀνευ ἐξετάσεων.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἀνακοινούμεν εἰς τὸν Λαὸν Μυτιλήνης τὸ κατωτέρω Πρόγραμμα Ἐορτασμοῦ.

Ἡμέρα πρώτη—Σάββατον 3 Αὐγούστου 1940.

Α' ὥρα 6 μ. μ. Κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ Ἡρώον ἐκ μέρους φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιστῶν προπορευομένης τῆς μουσικῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Β' ὥρα 7 μ. μ. Γενικὸς ἐορταστικὸς συναγεμῶς δι' ἀνακρούσεως Πατριωτικῶν Θουρίων ὑπὸ τῆς Μουσικῆς Φρουρᾶς καὶ Ὀρφανοτροφείου. αἴτινες θέλωσι περιέλθῃ τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως συνοδείᾳ τμήματος φαλαγγιτῶν.

Φωταγωγῆσι Προκυμαίας. Γ' ὥρα 8,30 μ. μ.

Θὰ παιανίσουν αἱ μουσικαὶ, ἡ μὲν τῆς Φρουρᾶς εἰς τὸν πρὸ τοῦ Δημαρχείου χώρον, ἡ δὲ τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰς τὸν πρὸ τοῦ Λιμεναρχείου χώρον.

Λαμπαδηφορὰ ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἡμέρα δευτέρα—Κυριακὴ 4ῆ Αὐγούστου

Α' ὥρα